

חנוכה בסיביליה

נרות חנוכה והמרחב הציבורי
| הרב בן ציון נורדמן

במעלות קדושים

גם בחלוף ארבעים וחמש שנה מהטבח המחריד שהתרחש בבית הספר במעלות, הרב חיים אסולין, אחד הניצולים שכבר הוכרז על מותו באסון הכבד, נרעד ומשתנק בבכי כשהוא משחזר את שעות האימה. בראיון ל"כל ישראל" הוא חוזר לשעות המורטות כבן ערובה, נזכר ברגע שבו התייצב מולו אחד המחבלים וירה בו 42 כדורי קלצ'ניקוב, משחזר את הרגע שבו הוכרז על מותו ושליחתו לחדר הקירור בחברא קדישא ומדבר על השעות שבהן חיפשו אותו בני משפחתו, עד שהחל גופו להראות סימני חיים | 10

עצמאות מול תלות

התמודדות אישית • נשיאה באחריות • חינוך לעזרה בבית • הקושי לקבלת משמעת • רוממות ושבח • מתן אמון • המעקב "מלמעלה" • שיקום יחסים עם המתבגר

חינוך לעזרה בבית

ומכאן לאחת התלונות המצויות של הורים: הילדים אינם עוזרים בשום דבר בבית, ומתעצלים לסייע בכל הנדרש מהם. שוחחנו, נזפנו, הענקנו פרסים, ומאומה לא הועיל. מה עוד ניתן לעשות כדי לחנך את הילדים לשאת משהו בעול העזרה בענייני הבית? כדי לחנך את הילדים לשאת בנטל של הבית, יש להתחיל להרגילם לכך כבר מהגיל הרך - לפי כוחם ויכולותיהם. בבתים רבים מצוי שבעוד הילדים בגיל הרך, מורכב טוב לבם של ההורים, אינם מבקשים לעולם מהילדים לסייע ולעזור בבית. ולעיתים, אפילו כאשר אחד הילדים בא מיוזמתו בגיל הרך ומבקש לסייע (וליתר דיוק - להשתעשע) בשטיפת הבית או הכלים, מצוי שהאמא דוחה את בקשתו, משום שהילד "בעזרתו" רק מפריע ומעכב את העבודה.

אולם ב"חנך לנער על פי דרכו" (משלי כב, ו) נכלל הצורך להכניס את הילד למסלול עזרה בבית עוד מהגיל הרך, בהתאם ליכולותיו ורצונו מתוך אהבה ושמחה.

כך למשל, כשהאמא עוסקת בבישוליה, אמנם יכולה היא לקחת בכוחות עצמה תפוח-אדמה ואינה צריכה לשם כך את עזרת בתה בת ה-3. אך כדי להרגיל אותה לעזרה בבית, נכון שתבקש זאת מבתה, ובכך תשתף אותה בבישולים.

כך גם בהדחת כלים, ניתן לשתף את הקטנים שבגיל הגן להדיח את הכפות למשל, הם אמנם אולי ירטיבו את רצפת המטבח הסמוכה לכיור, אבל בכך מכניסים אנו אותם למסלול של עזרה בענייני הבית.

כמו כן, בעת יציאה לנסיעה משותפת לביקור קרובים או לטיול, על אף שההורים יכולים בקלות לקחת את כל החפצים ולהעלותם

שהוא נושא באחריות למעשיו, וההפסד יהיה כולו שלו. בשיטה זו ניתן לפתור בעיות חינוכיות רבות, אולם הדבר דורש שיקול דעת, ועל ההורים להיזהר היטב שלא להיסחף. הנה דוגמא הממחישה היטב את האמור:

אב חסר אונים ואובד עצות פנה להתייעצות אודות שני ילדיו שבכיתות ג' ו-ד', לאחר שבכל יום עליו להילחם איתם ממש כדי שיקומו בבוקר. הוא ניסה להעניש וניסה להעניק פרסי עידוד, אך כל ניסיונותיו כשלו. בשאלתו ביקש לדעת מה עוד בידו לעשות וכיצד יתמודד עם מלחמה מתישה שכזו.

לאחר בירור קצר אצל האב על אופי הילדים, ניכר היה שהם מודעים היטב לדאגת אביהם לקימתם בבוקר, ודווקא משום כך מטילים עליו בליבם את מלוא האחריות לקימה, והם נשענים עליו. הוא קיבל את התשובה הבאה: "מצא זמן בו גם אתה וגם הם רגועים, והזמן אותם לשבת יחד לשיחה סמוך לשולחן. בשיחה הם ישמעו במילים רכות אך ברורות את ההבהרה הבאה: "עד היום הייתם צעירים מידי והיה עלי לדאוג שתקומו בזמן, אבל כעת אתם כבר ילדים גדולים, ולכן ממחר אעיר אתכם שלש פעמים בלבד. בפעם הראשונה בשעה 7:00 בפעם השנייה בשעה 7:05 ובפעם שלישית בשעה 7:10. אם קמתם - מוטב, אם לא קמתם - אני את חלקי סיימת".

כצפוי, האב הגיב בבהלה: "...אבל הם ימשיכו לישון עד אחת-עשרה או אפילו שתיים-עשרה".

השבתי לו: "נסה כמה ימים, ונראה מה יהיו התוצאות". לאחר תקופת מה הוא סיפר: "ביום הראשון הם באמת ישנו עד שעה מאוחרת, לא היה נעים להם ללכת לבית הספר והם נשארו בבית. וכך גם ביום המחרת. אבל לאחר ימים אחדים, הם החלו לקום מיד עם היקיצה הראשונה או לפחות השנייה. הם קלטו לפתע היטב שאי אפשר לסמוך יותר על אבא שיעיר אותנו".

התמודדות אישית

אחד הכללים הבסיסיים בחינוך לקראת היציאה לחיים הוא: תמיכה עם השארת מקום להתמודדות אישית.

הענקת עצמאות מופרזת לילד, גורמת לנזק בין המסרים שבהדרכת ההורים לבין מחויבות הילד ליישנם. ומאידך, תלות מוחלטת בהורים גורמת לילד הצייתן לנהוג ולפעול על פי הדרכת ההורים כרובוט המונהג באורח מכני, מבלי שהדברים ייקלטו בקרבו ויהפכו לפעולה עצמאית שלו הנעשית מהכרה. ובהגיע העת בה הנער יחוש בכך, עלול הוא להתמרד ולהקצין לצד השני. לכן בכל עניין יש להשאיר בילד מרחב מסוים של התמודדות, בו הוא יישם בעצמו את אשר הנחו אותו מחנכיו.

לדוגמא, ילד המבקש עזרה בשיעורי הבית, או שההורים נוכחים לראות ששיעורי הבית קשים עבורו, והכנתם אורכת זמן רב עד שהוא מואס בהם, ההורה לא יכתוב לילד את התשובות, אלא יסייע לו להגיע אליהן במהירות על ידי רמז והנחיה אל התשובה הנכונה, או הכוונה היכן לעיין.

כך גם ילד שחולל אי סדר בחדרו עד שהסידור והארגון כמעט למעלה מכוחותיו, אנו לא תסדר במקומו, אלא תסייע לו לסדר יחד בכוחות משותפים.

וכן, האב לא יוביל את הילד במכוניתו באופן קבוע לכל מקום שעליו להגיע, אלא יעזור לו באופן שיוכל להגיע בכוחות עצמו. הכל כמובן על פי גילו ומידת מסוגלותו של הילד.

נשיאה באחריות

כאשר מדובר בילד גדול החוזר על אותו משגה שוב ושוב והדיבורים אינם מועילים, לעיתים יש להביא את הילד לתובנה

הענקת עצמאות מופרזת לילד, גורמת לנזק בין המסרים שבהדרכת ההורים לבין מחויבות הילד ליישנם. ומאידך, תלות מוחלטת בהורים גורמת לילד הצייתן לנהוג ולפעול על פי הדרכת ההורים כרובוט המונהג באורח מכני, מבלי שהדברים ייקלטו בקרבו ויהפכו לפעולה עצמאית שלו הנעשית מהכרה

נלקח מספרו של הרב 'המדריך המלא לחינוך ילדים' - ניתן להשיג ברשת אור החיים או בהידברות שופס.

טעמי החנוכה

חנוכיה · סופגניה · חלב

בחנוכה נהנים ממגוון מוצרי תנובה

משקאות תחליפי חלב
תנובה אלטרנטיב
בעיצוב ובשם חדש

חלב מלא בטעם של פעם
חדש! בכשרות בד"צ
ועדת מהדרין

חדש!
YOLO עם שוקולד
חלב בטעם בוטנים

חדש!
גלבוע 22%
דק דק

חדש!
קרלו
בטעם
מרשמלו

חדש!
YOLO עם שוקולד חלב
בטעם אגוזי לוז

חדש!
גבינת חלומי פיראוס
תוספת נהדרת לסלט,
כריכים ומאפים

חדש!
יופלה יוניקורן
בטעם ויל

חדש!
קרלו בטעם
כדורי שוקולד

חנוכה שמח!

למהדרין יש תנובה

רוממות ושבח

מטבע, תחילה יש לשקם את היחסים באמצעות שינוי דרסטי: על ההורים להחליט בינם לבין עצמם שבמשך שבועיים, שלושה יפסיקו להעיר לו כמעט לחלוטין (אם יזכרו שבתקופת משבר כזו רוב ההערות ואפילו כולן אינן מועילות כלל והוא עושה כרצונו, יקל עליהם שלא להעיר).

הערות הכרחיות ייאמרו בקצרה ובשפה רפה, ומיד יעברו ההורים לעיסוקם.

במהלך שבועות אלה ישתדלו להחמיא לו ולשבחו בטבעיות על מעלותיו ועל כל מעשה טוב שעשה, ואפילו הוא מעשה קטן.

במקביל לאמור בסעיף ג', יגלו כלפיו גילויי חיבה והערכה בדרכים המתאימות לאותו ילד לפי גילו ואופיו, ובהתאם לרמת המתיחות שבינו לבנים.

למשל, ניתן להתחיל בהפתעה קטנה שתמתין לו על מיטתו בחוזרו מהלימודים, בצירוף פתק נחמד המכיל מילים קצרות וקולעות (שוקולד ועליו פתק בצורת לב עם הכיתוב: "עזרת לי מאוד. יש לך לב זהב. אוהבת ומעריכה מאוד, אמא"). להמשיך בשלב הבא בחיוך אוהב של אמא ואבא חיבוק ידידותי קצר של אבא, עד ההגעה למילוי משאלה שבעבר לא היה סיכוי שיקבל עקב התנהגותו השלילית.

לאחר כמה שבועות כאלה של קירבה ובניית אימון, בהם המתח מתחיל להתפוגג, ניתן להתחיל בהדרגה ובביקורת, אולם רק על פי הכללים הבאים:

לבקש רק דבר קטן שבוודאי יתבצע על ידו. בשום אופן אין לבקש בימים אלה בקשה, וגם לא למנות ביקורת, אם קיימת סבירות גבוהה שהנער לא יתייחס אליהן.

להעדיף בשלב הראשון בקשה מסוג כזה שהוא עתיד להרגיש טוב עם עצמו לאחר המעשה. למשל: "תוכל לעזור לי להרים דבר פלוני? זה כבד עבורי", לאחר שיסייע לאמו לבצע מזה שלא יכלה לעשות לבדה, הוא ירגיש נעימות.

להודות לו לאחר מעשה, ולשבחו לאחר ציון. בשלב הבא, ניתן יהיה להרחיב את מעגל הבקשות ואת נושאי הביקורת, מתוך הקפדה על מינון נכון, ועל סגנון דיבור המביע אהבה תמידית, במקביל להבעת צער וכאב על מעשה שלילי. צורת דיבור זו תחליף את הזעם הבלתי נשלט שהיה נחלת העבר, ונבצע מתסכולו של ההורה.

ומאז, יש לשמור את הביקורות ואת הסירובים, רק למה שבאמת חשוב. וכמעט להתעלם ממה שאינו חשוב כל-כך וממה שידוע מראש שהדיבורים בזה לא יועילו.

בנוסף, בהנהגה עם ילד שכבר מרד וכעת נעשים מאמצים לשקם איתו את היחסים, יש להסכים יותר מבעבר למה שמותר (ובמקרים מיוחדים - אפילו למה שקרוב לגבול האסור. ובלבד שלא יזיק ויקלקל את חינוכם של שאר ילדי המשפחה), ולשמור את הסירובים למה שאסור ממש. ובפרט, אם במקרה רגיל לא היינו מאשרים עניין מסוים, משיקולים צדדיים וענייניים, על אף שהוא מותר, במקרה של ילד המתקשה לקבל משמעת יש להקל יותר באישור הדברים המותרים, כדי לשמור את הסירוב לנושא שבאמת יהיה חשוב לעמוד עליו.

כדי להכשיר את הקרקע אצל הילד לקבלת ביקורת בעת הצורך, יש לנצל כל הזדמנות הבאה לפני ההורים לרומם את הנער ולשבחו על מעלות אמיתיות ותכונות טובות שיש בו. ואם ניתן לעשות זאת בפני המשפחה המורחבת, הרי זה משובח. למשל, בעת ביקור הסבא והסבתא הנכבדים. מילים של שבח בפניהם ודברי התפעלות מטוב לבו של הבן, עזרתו בבית, השקעתו והישגיו בלימודיו וכדומה, הנאמרים בפני הבן, כאשר פני ההורה המדבר זורחים מאושר, מעניקים לילד תחושה בריאה של שביעות רצון מעצמו והרגשה נעימה של גדלות ומסוגלות. באופן טבעי הוא יתאמץ להצדיק את השבחים, וגם לבו יהיה פתוח יותר לקבל בעת הצורך ביקורות הנאמרות מתוך אהבה (בפרט אם גם דברי הביקורת נפתחו בדברי שבח ורוממות הנער). שהרי הוא יודע כי הוריו אינם מתכוונים לזלול בו בביקורת הנאמרת, אלא חפצים בטובתו. אך אם הוא רגיל לשמוע מהוריו רק דברי ביקורת, משום שמעלותיו מתקבלות אצל ההורים כמוכנות מאליהן, חי הוא בתחושה שאינם רואים בו שום מועלה, והוא ננעל בפני כל דבריהם.

מתן אמון

גם מסר של מתן אמון מועיל מאוד לעניין זה ובפרט בגיל ההתבגרות. כאשר הנער מבקש דבר חשוב ונכבד, שבכוונת ההורים לאשר לו, כדאי תמיד לנצל את ההזדמנות ולהוסיף מילים של אמון. למשל: "לילד אחראי כמותך, בוודאי שאני מסכים". ואם מדובר ברכישת דבר יקר ולא שגרתי הנדרש לו, וההורים מתכוונים למלא את בקשתו, ניתן להוסיף את המילים: "לילד נפלא כמוך שאני ממש גאה בו, בוודאי שמגיע לקבל". בכוחם של משפטים קצרים כאלה לחולל פלאות ביחסי הילד עם הוריו וקבלת משמעתם.

לעקוב "מלמעלה"

באופן כללי, על ההורים לעקוב "מלמעלה" אחר התנהלות הנער המתבגר, לדעת את מעשיו בבית ובחוץ, אך להקפיד מאוד שיהיה זה מבלי שיחוש חטטנות יתירה בענייניו.

התעניינות אוהדת בתחומי עיסוק הנער, בפרט בנושאים האהובים עליו, בתוספת מחמאות נכונות, מעניקות לנער את ההבנה כי הוריו מכירים בעובדת היותו בוגר וכי הוא אהוב ומוערך על ידם. אולם אין בכך סתירה לפיקוח שלהם, עדיין, על מעשיו ודרכיו, עד אשר יגיע לבגרות ולעצמאות מלאה.

זהו היעד שעל כל הורה לילד מתבגר לשאוף להגיע אליו.

שיקום קשרים עם המתבגר

אם יחסי הילד המתבגר עם הוריו כבר נמצאים במשבר; הם צועקים וכועסים מרוב תסכול מאופן התנהגותו והוא מגיב באותה

לרכב, הנכון הוא לחלק את החפצים בין הילדים כל אחד לפי גילו. בדרך זו, עוד מהגיל הרך מפנימים הילדים ששותפים הם בענייני הבית, וכשגדלים ממשיכים לעזור ולסייע בדברים המשמעותיים יותר, כפי גילם וכוחם, כדבר המובן מאליו. מה גם שכאשר זהו ההרגל המשפחתי, מקבלים הילדים שמחת חיים מיוחדת, בהיותם חשים שותפים בעזרה בבית.

קשיים במשמעת ובקבלת מרות

עם הגעת הילד לגיל הנערו, על ההורים לדעת שתקופת ההתבגרות של הילד היא תקופת ההתגברות שלהם כהורים. משום שאם עד היום תגובה בלתי מחושבת שלהם עברה בשלום, מהיום כל תגובה ללא מחשבה עלולה להעמידם במצב של תסכול וחוסר אונים, ואפילו לגרום לנזקים ארוכי טווח.

עיקר בעייתיות גיל ההתבגרות, הגורם להתנגשויות כה רבות בין ההורים לבין הילד המתבגר, הוא השוני הגדול בהסתכלות על מעמדו של המתבגר.

גיל זה הינו גיל המעבר בין הילדות לבין הבגרות. בעוד גיל הילדות מתאפיין בהדרכתו ובחובלת הילד על ידי ההורים, גיל הבגרות מתאפיין בעצמאות הבוגר המוביל את עצמו. וזהו מקור החיכוך בגיל ההתבגרות בין הילד לבין הוריו.

הילד המתבגר החש בשינויים המתחוללים בגופו ובנפשו, ובטוח בעצמו כי הוא כבר בוגר המבין היטב מה נכון ומה טוב לעשות, בעוד הוריו רואים בו עדיין, ובצדק רב, את הילד הצעיר הזקוק להדרכה.

אולם על אף שבהבדלי הראיה הזו, ההורים הם שצודקים, שהרי גיל זה מתאפיין בטעויות כה רבות של הנער המתבגר, על ההורה הנכון לזכור את סיבת הקושי של הנער לבטל את דעתו ורצונו לפני דעת ורצון ההורים. הוא הרי בטוח כי הוא כבר בוגר ומבין לא פחות מהם.

לפיכך, יש לבנות קשר בריא עם הנער המתבגר. קשר המבוסס על כבוד הדדי, המשולב ביראת הכבוד והערכה הטבעיים שיש בלב כל ילד כלפי ההורה – אם הם לא יקלקלו זאת.

על ההורה והמורה לגיל זה לזכור תמיד, כי אסור בתכלית האיסור שביקורת כלפי הנער, או מילת סירוב לבקשתו, או כל פניה אחרת אליו, תהיה מלווה בזלזול או בלגלוג או בלעג. עלבון אחד כזה יכול לפגוע בנער פגיעה קשה ואפילו אנושה, והיא מסוגלת לגרום ריחוק הרסני בינו לבין הוריו למשך שנים רבות.

לעיתים קשה להורה ולמורה לעמוד בניסיון. מחזל חמור של הנער עלול להוציאם מכליהם, אולם גם על ביקורת צודקת להיאמר לא מתוך כעס המשרד תיעוב וריחוק, אלא מתוך כאב על מה שקרה, ובמבט עיניים שכולו אהבה ודאגה כנה. גישה כזו אינה מרחיקה, וגם משכנעת יותר את הילד לקבל את עצת הוריו והכוונתם. בעוד שדברים הנאמרים כלפי הנער המתבגר מתוך כעס רותח והטחת עלבונות, הופכים את ההורה ואת הנער לשני אויבים העומדים משני צדי המתרס, ונאבקים בשאלה מי יהיה זה שינצח.

התעניינות אוהדת בתחומי עיסוק הנער, בפרט בנושאים האהובים עליו, בתוספת מחמאות נכונות, מעניקות לנער את ההבנה כי הוריו מכירים בעובדת היותו בוגר וכי הוא אהוב ומוערך על ידם

נלקח מספרו של הרב 'המדריך המלא לחינוך ילדים' - ניתן להשיג ברשת אור החיים או בהידברות שופס.

YOLO

NUTS

עם שוקולד חלב
בטעים
בוטנים

חדש!

YOLO עם שוקולד חלב בטעים בוטנים
בתוספת נטיפים בטעים שוקולד ובוטנים מקורמלים

גל' אורן BSD

למהדרין יש
תנובה

נרות חנוכה והמרחב הציבורי

ביתו מבחור". עדות שהשכינה שורה בישראל.

...

ובחזרה לזמנינו, נושא הפרהסיה היה ועודנו סלע מחלוקת ציבורית, חשוב שנדע כי הנושא העומד על הפרק אינו עוסק בכפייה דתית, הנושא הוא המרחב הציבורי, ויש להסתכל עליו בפרספקטיבה הנכונה.

כשפוגעים במרחב הכללי, בפרהסיה הציבורית של ארצנו, ארץ ישראל, הדבר מעורר כאב ותסכול רב. מדינה יהודית אינה יכולה חלילה לזלזל ולחלל בריש גלי את השבת – אשר היא אות ברית בין ישראל לבין הקב"ה.

כמה מצערת העובדה כי היום נתונים לדיון ציבורי מה שבעבר היה ברור ופשוט לכל אזרח במדינה, למשל, כי מטוס אל על שהינו מותג ישראלי לא ראוי ונכון שיטוס בשבת. הייצוג שלו מחייב, וחילול השבת מצידו יש בו חילול שבת כפול ומכופל. וכן לאורך גיסא, מותג וסמל כזה או אחר שמכבד את השבת – מקדש שם שמים בריבים.

זכותנו וחובתנו לשמור על הנכסים הערכיים אותם קיבלנו באושר רב בירושה מבית אבא ואימא. והוא המבדיל אותנו מכל העמים והלאומים.

...

ומהמרחב – אל הפרט, כל אדם הוא נר, יש השומרים את האור לעצמם, ויש שזוכים להאיר לכל סביבתם. נר ד' נשמת אדם – נשמתו של יהודי היא אור מאיר, מטבעה היא מאירה את כל סביבתה, ומשם אל העולם כולו. אין יהודי מיותר חלילה. ולוואי ונשכיל למצוא את האור בכל אחד ואחד שסביבנו ויחדיו נפיץ אור גדול, שלהבת ומדורה אחת ענקית, כי כולנו אחים, יחד שבטי ישראל. שבת שלום. חנוכה שמח !

כדי להבין את העניין ולקבל את התשובה אנו צריכים לחזור אלפי שנים אחורה, לתקופת בית שני. היוונים שלטו בעולם וביקשו להפוך גם את היהודים להיות גוי ככל הגויים. ולהפוך את ירושלים לעיר תרבות כתרבות שאר הגויים.

למטרה מרושעת זו פעלו היוונים בדרך מחושבת וממוקדת, 'להעלים' את היהדות מהחוצות, להסתיר כל זיק של יהדות מהפרהסיה הציבורית, ברחוב – כך אמרו – תהיה יווני! בביתך תעשה כרצונך וכאמונתך. הם לא נתנו ללמד תורה ולהפיץ יהדות. לא נתנו לשבות בשבת ולחדול מהעבודה כרגיל. וכן לא הרשו למול את הילדים, גם זו מצווה שעם ישראל נוהג מאז ומעולם לעשות בטקס רב רושם ובפרסום. היוונים ידעו את הסוד, כי כאשר הפרהסיה תחולל יהיה קשה לשמור על היהדות גם בבית פנימה.

ואז הגיעו החשמונאים בגבורת רוח ועוז נפש והכריזו בגלוי ובגאון: "מי להשם אלי". הם יצאו להפגין וללחום ביוונים דווקא בחוצות, הם נלחמו איתם בחזית הציבורית, וכך ניצחו!

...

נס פך השמן בהדלקת מנורת בית המקדש בטהרה, על מנורה זו שאלו חז"ל "וכי לאורה הוא צריך"? הקב"ה שהוא יוצר אור ובורא חושך, הלא אינו זקוק כביכול לשבעה נרות אלו! אלא, מבארים חכמינו: "עדות היא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל". הנרות הללו שאנו מדליקים הם עדות לכל העולם שהאלוקים משרה את שכינתו עלינו, אנחנו איתו, והוא שומר עלינו.

כך גם בתפילה אנו מזכירים בניצחון החשמונאים על היוונים "והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול". הם לא הדליקו את הנרות בצנעה, בבית פנימה, אלא יצאו החוצה ל"חצרות קדשך", להאיר את החוצות!

זו התשובה הניצחת שלנו כלפי היוונים: להאיר את המרחב באור היהדות, להפיץ את אורה בגאון ובגלוי. לכן קבעו חכמינו הלכות מיוחדות היכן ומתי להדליק את נרות החנוכה, כדי לפרסם את הנס. ותיקנו: "נר חנוכה מצווה להניחו על פתח

עם ישראל מתגלה בימים אלו בהדרגה! רוב מוחלט של העם היושב בציון מציין את ימי החנוכה בהדלקת נר חנוכה, כך פורסם בסקר שפורסם בעיתונות הכללית, 92% מהנשאלים השיבו כי הם ידליקו את נר החנוכה! זה הוא נתון משמח ומעודד. ומשנה לשנה הוא תופס מקום נרחב יותר בציבוריות הישראלית.

כאיש ציבור זכיתי להשתתף במעמדי הדלקת נר חנוכה רבים, נכון לכתיבת שורות אלו, נר שלישי של חנוכה, השתתפתי כבר בלמעלה מחמישים (!) כאלו... ובעז"ה עוד היד נטויה. החל מסיומה של תפילת מנחה בבית הכנסת יש"י – יחד שבטי ישראל שם התכבדתי בהדלקת נר ראשון, מיד לאחר מכן בביתי, ועוד לפני תפילת ערבית השתתפתי בהדלקת נרות בהוסטל הסמוך, ולאחר תפילת ערבית עם בני הנוער במועדון 'פאר'. משם מצאתי את עצמי מחליף רכב עם חבר על מנת להסיע חנוכייה גדולה לחופת זוג יקר ביער חדרה. למחרת השתתפתי במסיבות חנוכה בגנים ובבתי הספר, וחוזר חלילה...

מהדלקה להדלקה התבוננתי בעצמי במכנה המשותף לכל ההדלקות, כולם נעשות בפרסום ובפרהסיה, כזכר לניסים שהיו בימים ההם בזמן הזה.

אם נתבונן יחד בנתון הייחודי הזה, שלא מצאנו כדוגמתו בשאר המצוות, שבו הפרהסיה הציבורית הופכת לחלק מעצם הדבר. הרי ישנם מצוות ומועדים רבים שאנו מקיימים במעגל השנה כולו, וכולם נעשות בין אדם לקונו, בביתו הפרטי והצנוע, כך למשל אין מצווה לעשות סוכה ברשות הרבים דווקא, או לאכול מצה ברחובה של עיר, כדי לפרסם את יציאת מצרים. רק בנר חנוכה מוצאים את העניין של 'פרסומי ניסא' לפרסם את הנס ברבים באופן מיוחד.

וכאן נשאלת השאלה, מאימתי היהדות מעמידה את עצמה במרחב הציבורי בצורה שכזו, להחצנה? והלא לכאורה זו סתירה ליסוד שקבעה התורה 'הצנע לכת עם אלוך'!?

אתמהה

...

זו התשובה הניצחת שלנו כלפי היוונים: להאיר את המרחב באור היהדות, להפיץ את אורה בגאון ובגלוי. לכן קבעו חכמינו הלכות מיוחדות היכן ומתי להדליק את נרות החנוכה, כדי לפרסם את הנס. ותיקנו: "נר חנוכה מצווה להניחו על פתח ביתו מבחור". עדות שהשכינה שורה בישראל

תנובה

ALTERNATIVE

עד היום סויה ומהיום תנובה אלטרנטיב

גל אורן BSD

למהדרין יש
תנובה

המוצרים האהובים בעיצוב ובשם חדש

פרווה

בהשגחת הבד"ץ
מירושלם
המזרחי

בארמון לא צריך להאמין שיש מלך

עוד מדינה בעולם שמתקיימת כמו אי בתוך מאות מילוני אויבים ולא רק שהיא שורדת אלא צומחת ומשגשגת ועוברת את כולם, עד שלא זמן התפרסם כי 'הארץ' היא אחת משמונה המדינות החזקות בעולם?! האם יש מדינה אחת שיכולה לחטוף מטחים של עשרות אלפי טילים ואחוז הנפגעים הוא כמעט אפסי? הנה דוגמה שכולנו זוכרים אותה: במלחמת המפרץ הראשונה בשנת 1991 נפלו בארץ 39 טילי סקאד מעיראק. הם פגעו פגיעות ישירות בבתים ובכל זאת שום חיי אדם לא נלקחו. האנשים היחידים שנפגעו היו אלו שנחנקו ממסכת האב"כ או הזריקו לעצמם את האטרופין מחשש להתקפה כימית...

אבל כדרכם של יהודים להפעיל היגיון מתוחכם אמרנו: "נו, הסקאד הוא טיל לא מדויק, וטילי הפטריוט שהובאו במיוחד מארצות הברית הגנו עלינו". ואז ביום האחרון של המלחמה, שעות לפני הפסקת האש, העיראקים ירו טיל אחד על מחנה צבאי אמריקאי בסעודיה ו-28 חיילים אמריקאים נהרגו...

למה הדבר דומה? מישוהו אמר אז משל למלך שהיה מוכרח להעניש את בנו יחידו. המלך השכיב אותו על השולחן ונתן לו ארבעים מלקות. ואולם ברחמי המלך על בנו, כל המלקות היו חלשות ועדינות.

ואילו במכה האחרונה הצליף בו בחוזק. הנסיך צרח מעוצמת המכה ולא הבין את אביו: אם אתה מרחם עלי, למה הכאבת באחרונה? ואם אתה שונא אותי, למה הקלת עד האחרונה? ענה המלך: כדי שתדע שאני אוהב אותך, נתתי את המכה האחרונה כראוי, כדי שתבין ממה ניצלתי...

זה עומק דברי הגמרא "שאין אומרים הלל על נס בחוץ לארץ". היות שהנסים בחוץ לארץ הם מלוכשים בכל כך הרבה כיסויים וממוצעים של טבע, קשה להרגיש את הנס הגדול שקרה ולכן לא תיקנו על זה תפילת הלל. [ועל כך ממשיך הביאור השני בגמרא שם, שבמקום הלל תיקנו את קריאת המגילה בפורים, וכך ההתבוננות ברצף האירועים הפלאי, מעורר את הרגשת ושמחת הנס].

אפשר לומר שזה גם יהיה ההסבר החסידי לשאלה הראשונה בה פתחנו: למה בחנוכה מחזיקים את הסביבון מלמעלה ובפורים מלמטה? בחנוכה כל אחד רואה שההצלה באה מלמעלה, ואילו בפורים ההצלה מלמעלה התלבשה בתוך כלים של מטה ובלבושים של טבע.

תוספת נפלאה לרעיון זה אפשר למצוא בשיחה ידועה (לקו"ש ה/בראשית): רש"י פותח את פירושו הגדול על התורה בהתייחסות לתמיהה פשוטה: מה המטרה בכל ספר בראשית? למה תורת ישראל שעניינה חוקים ומצוות, מתחילה עם חומש ורבע של סיפורי האבות? האם לא היה עדיף לוותר על זה ולהתחיל מפרשת "החורש הזה לכם"?!

רש"י עונה כי התורה באה להקדים את זמנה. יחלפו שנים ואומות העולם יטענו כנגד עם ישראל "לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים" ולכן התורה מתחילה ומספרת שהאבות היו כאן מתחילה וקיבלו מהקב"ה את השליטה בארץ.

וכאן עולה שאלה פשוטה: מה פתאום שהאומות יטענו שאנחנו "לסטים" שכבשנו ארצות שבעה גוים? הרי כל דברי ימי ההיסטוריה הם מדינות שכובשות שטחים אחת מהשנייה? האמריקאים כבשו מהאנגלים, האנגלים כבשו מהצרפתים ואלו וגם אלו כבשו מההודים, מהטורקים ומכל היתר... למה דווקא אנחנו נחשבים "לסטים" ועד כדי כך שהתורה מכירה בטענה הזו וצריכה לשלול אותה?

הרעיון עמוק: טענת האומות היא שעם ישראל חטף את ארץ ישראל לנצח. הוא שינה אותה בעצם מהותה. אפילו באותן אלפי שנים שלא שלטנו בארץ, עדיין התפללנו אליה וקראנו לה "גלינו מארצנו". שכן ארץ ישראל היא אדמה שהשתנתה ביסודה. זה מקום בו השכינה האלוקית שורה בגלוי ולכן החוויה הדתית בה שונה לגמרי. אפשר להתפלל גם בחוץ לארץ, אבל החוויה הדתית שם היא צל חיווה של ההרגשה בארץ. ולכן האומות טוענים כי האדמה הזו נחטפה מידם – היא השתנתה לנצח.. ולא נותר אלא להתפלל שנזכה לנסים גלויים בארץ ישראל "בימים ההם בזמן הזה" בגאולה האמיתית בקרוב ממש.

הסופי" היל"ת. להמן הייתה היכולת להשמיד ולאבד את כל עם מרדכי ביום אחד! כשאין לאן לברוח ואין מתי לברוח.

פורים הוא נס ההצלה היחיד שאם לא היה מתרחש – כולנו לא היינו כאן היום היל"ת. וזאת, אגב, הסיבה הפשוטה לכך שחיוב השתייה בפורים הוא גדול מכל חגי ישראל, "עד דלא ידע".

מדוע בכל זאת לא אומרים הלל בפורים בכלל, בעוד שבחנוכה אומרים שמונה ימים הלל שלם?

הגמרא עצמה מקשה זאת ועונה שלושה תירוצים ונזכיר אותם מהסוף להתחלה (מגילה יד,א): התירון האחרון אומר שנס פורים לא היה שלם, משום שהם נותרו גם אחרי הנס עבדי אחשוורוש, בעוד שבחנוכה החזירו את מלכות ישראל לירושלים אחרי מאות שנים בהן נשלטנו תחת בבל ויוון.

התירון השני אומר שקריאת המגילה היא בבחינת אמירת הלל. ואילו התירון הראשון בגמרא – ומכאן שהוא החשוב מכולם – מציב עיקרון תמוה ביותר: "לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ". אחרי שבני ישראל נכנסו לארץ נקבע עיקרון חדש שלא מהללים את ה' על נס שהתרחש בחוץ לארץ, משא"כ נס החנוכה שהתרחש בתוך גבולות ארץ ישראל ובמאבק על השליטה היהודית בארץ. [ואילו נסי יציאת מצרים היו לפני שנכנסו לארץ ולכן בכל זאת אומרים בהם הלל].

וזה כמובן משפט תמוה ביותר: מה משנה איפה התרחש הנס? האם העובדה שכל יהודי העולם ניצלו מגזירת המן אינה סיבה להלל לה??! אם פורים אינו סיבה לומר הלל – איזה נס הוא כן סיבה לומר?

הרבי מליובאוויטש (ליקוטי שיחות לו/168 ואילך) מוצא כאן את הסוד העמוק והנעלה של "הארץ והרוח": העיקרון שהופך את ארץ ישראל לנדירה ומיוחדת מכל הארצות שעל פני האדמה.

הקב"ה מחולל ניסים כל הזמן, אבל במקום אחד בעולם הוא מאפשר לראות אותם. ישנה נקודה אחת על פני הגלובוס שלא צריך להאמין שיש רבש"ע, מספיק לפתוח את העיניים ולהביט בצורה הגונה וישרה מסביב. ארץ ישראל היא "פלטין של מלך", היא הארמון בו שוכן המלך ובארמון לא צריך להאמין שיש מלך, מספיק לפתוח את העיניים ולהביט בו.

הביטוי הכי טוב לכך הוא נסי חנוכה ופורים עצמם: גם בחנוכה וגם בפורים הייתה סייצת דשמיא, אבל היה פער אדיר בדרך בה הקב"ה פעל: בחנוכה ה' הסיר את כל המחסומים והפגין בפומבי את המעורבות שלו. הקב"ה לא התחבא מאחורי מסכי הטבע אלא פירק את הכללים המוכרים ושם אותם ללעג. חבורה של כמה אלפי לוחמים, חסרי הכשרה צבאית וחסרי ציוד צבאי, יצאו למאבק כנגד האימפריה היוונית האדירה ששלטה מאות שנים במזרח התיכון – והצליחה להבריה אותם. אם נשווה זאת לימינו, זה כמו ש-5000 רוסים ימרדו בשלטון הברזל של פוטין ויגרמו לו לברוח מהקרמלין...

בפורים, לעומת זאת, הקב"ה עזר אבל עשה זאת בצורה כל כך שקטה ונעלמת, עד ששמו של הקב"ה אינו מוזכר במגילת אסתר אפילו פעם אחת. הקורא עלול להתרשם כאילו צירוף מקרים מדהים סידר את כל העניין. במקרה הייתה שם מלכה פיקחית שידעה איך לסובב את בעלה ולגרום לו לבטל את הגזירה. היא הזמינה את אחשוורוש ההפכפך לעוד משתה ועוד משתה, היא סובבה לו את הראש, והצליחה בחוכמתה לעזור קנאת גברים בינו ובין המן וכך הפכה את הקערה.

זה ההבדל בין ארץ ישראל לחוץ לארץ: הקב"ה נמצא בכל מקום, אבל כאן הוא מתנהג כמו שמלך מתנהג בארמון שלו, בגלוי ובחופשיות. בחוץ לארץ, לעומת זאת, זה כמו מדינה שנמצאת בקצה שטח המלכות ומעולם לא פגשה במלך. הם אמנם שמעו על המלך ואפילו מכירים את הנציגים שלו במדינה שלהם, אבל זה רחוק, זר ולא מחייב. וכך עד היום הזה, כשהקב"ה עוזר בחוץ לארץ, הוא מקפיד לעשות זאת באמצעות כל כך הרבה שלוחים וכלים והסתרים של טבע, עד שהרואה יכול לחשוב שהקוביות הסתדרו מעצמן...

אומרים שבן גוריון אמר: 'בארץ, מי שלא מאמין בניסים הוא לא ריאלי...'. והאמת היא שאנו מקבלים ביטוי לכך מדי יום. האם יש

הגברת יהודית ג'רפי עבדה שנים רבות כרוקחת בבית מרקחת בקרית מלאכי. בתי המרקחת של פעם - עוד לפני עידן רשתות הפארם הגדולות - היו מקום שקט בהם נוצרה מעת לעת שיחה קרובה ואינטימית בין הרוקחת לפציינטיים. פעם נכנסה אישה צעירה וסיפרה בגילוי לב כי היא בהיריון ועומדת לבצע הפלה, שכן יש לה שלוש בנות והיא חוששת שתלד שוב בת...

אף שאף אחד לא ביקש ממנה, הרוקחת, הגברת ג'רפי, עודדה אותה שעוד בת זה בסדר גמור, ובכל מקרה היא מוכנה לאמץ את הילד בבוא היום. היא הציעה לאישה לכתוב מכתב לרבי מליובאוויטש ולקבל את ברכתו. הם כתבו את המכתב ואחר כך נפרדו והגברת ג'רפי לא שמעה ממנה יותר.

חלפו כעשרים שנה ויום אחד נכנסה אישה לבית המרקחת וביקשה לקבל את המרשם שלה כדחיפות בלי תור. היא התנצלה ואמרה כי היא ממחרת לאירוע צבאי של חלוקת תעודות ציון לשבח לחיילים מצטיינים. הרוקחת התעניינה במה מדובר והיא סיפרה כי הבן שלה משרת כחייל בחברון והוא מקבל תעודת הוקרה על כך שהציל בחור משיבת "שבי חברון" שנדקר בגבו על ידי מחבלת והחייל קפץ והוציא את הסכין מהגב שלו.

הרוקחת קפאה. היא ביקשה עוד פרטים, שכן הבן שלה, חננאל, למד בשיבת "שבי חברון" ונדקר על ידי מחבלת וחייל אחר הציל אותו. האם יכול להיות שהבן שלך הוא מציל הבן שלי?!

הנשים התרגשו לגלות שמדובר באותו מקרה, ואז אמרה האישה לרוקחת את המלים הבאות: "האמת היא שגם הבן שלי הוא הבן שלך". זה הילד שנולד אחרי שעודדת אותי לוותר על ההפלה...

סיפור מופלא זה שהתרחש בארצנו הק' בהגנת הארץ מזכיר לי ביאור נפלא של הרבי על התמיהות העולות בקשר עם חג החנוכה כל אחד מחגי ישראל מתייחד במצווה פרטית ואולם ימי החנוכה מצטיינים בדבר מהותי נוסף: הם רצף הימים שאומרים בו הכי הרבה "הלל" במשך השנה. במשך שמונה ימים אומרים מדי בוקר את כל נוסח ההלל, "הלל שלם". וזאת בניגוד למועדים האחרים שבהם - או שלא אומרים הלל בכלל (פורים), או שאומרים רק חצי הלל (חול המועד פסח) או שהחג לא ארוך כמו חנוכה ולא אומרים בו שמונה ימי הלל שלם (שבעות הוא יום אחד וסוכות שבעה ימים).

הפלא הגדול באמת הוא בפער הבולט בין חנוכה ופורים: שני המועדים הללו אומרים להיות תאומים זהים. שניהם חגים חדשים שתוקנו על ידי חכמים ולא נמנים על החגים מדאורייתא. שניהם התרחשו הרבה שנים אחרי היציאה מהמדבר – פורים בתחילת ימי בית שני וחנוכה באמצע ימי בית שני, ובכל זאת נוצר פער מהותי ביניהם: בחנוכה אומרים שמונה ימים הלל שלם ואילו בפורים לא אומרים אפילו יום אחד חצי הלל. בפורים לא אומרים הלל בכלל.

והשאלה מתבקשת: במה חנוכה יותר טוב מפורים?

והרי אם כבר, ההיגיון מחייב את ההיפך: עם כל הכבוד לנס החנוכה, הוא אינו מתקרב להצלה האדירה שהייתה בפורים. בכל 3500 שנות ההיסטוריה היהודית לא נגזרה מעולם גזירה איומה כמו גזירת המן. אפילו היטלר ימ"ש לא העלה בדעתו את התוכנית האכזרית שהגה הצורך הפרסי. כל אויבנו כיוונו את החיצים רק אל חלק מהעם: פרעה פגע בזכרים ולא בנקבות, נבוכדנצר מלך בבל, אנטיוכוס מלך יוון ואדריינוס קיסר רומא פגעו בלוחמים סביב ירושלים, והיטלר ימ"ש פגע בעם באירופה. אולם אפילו מטורף כמותו לא חשב לעבור את האוקיינוס ולהגיע לארצות הברית או לאוסטרליה. כך הייתה תמיד האפשרות להימלט מאזור הקרבות ולהציל את שארית הפליטה.

אחשוורוש, לעומת זאת, שלט בעולם כולו, "מהורו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה", וכך המן היה יכול להגות תוכנית פראית "להשמיד להרוג ולאבד את כל עם מרדכי טף ונשים ביום אחד". להקיף במצור את כל יהודי בעולם כולו כשאין שום עיר מקלט לברוח אליה.

גרוע מכך: המן תכנן לעשות את זה "ביום אחד". הוא לא נזקק כמו היטלר ימ"ש ל"ועידת ואנזה" שבה תוכננו כמה שנים של לחימה במטרה לכבוש את מדינות אירופה ולבצע את "הפתרון

השבוע אתם מפסיקים להסתובב באים למבצעים הכי טובים

קופון הנחה
100
קופון זה מקנה הנחה של 100 שקלים
בקניית מייבש מהמותגים
AEG **Blomberg** Electrolux
ללא כפל מבצעים והנחות
ברכישת מוצר מעל 1500 ש"ח

קופון הנחה
400
קופון זה מקנה הנחה של 400 שקלים
בקניית מקרר מהמותגים
Haier SAMSUNG LG
NORMANDE SHARP **Blomberg**
ללא כפל מבצעים והנחות
ברכישת מוצר מעל 1500 ש"ח

קופון הנחה
200
קופון זה מקנה הנחה של 200 שקלים
בקניית מכונת כביסה מהמותגים
SAMSUNG AEG **Blomberg**
BOSCH Miele
ללא כפל מבצעים והנחות
ברכישת מוצר מעל 1500 ש"ח

קופון הנחה
400
קופון זה מקנה הנחה של 400 שקלים
בקניית תנור מהמותגים
DeLonghi AEG Electrolux
Sauter ieka NORMANDE
ללא כפל מבצעים והנחות
ברכישת מוצר מעל 1500 ש"ח

למביא קופון זה

יונה 17 ירושלים
טל: 02-5382823
פקס: 02-5388622

שדה חמד 1 ק"ס
טל: 08-9739030
פקס: 08-9739040

דונולו 13 בני ברק
טל: 03-6187883
zoreftami@gmail.com

תצורף
מוצרי חשמל
עם הגב החזק של צורף

במעלות קדושים

ניסין חילוי בני הערובה

גם בחלוף ארבעים וחמש שנה מהטבח המחריד שהתרחש בבית הספר במעלות בו נרצחו 22 תלמידים, הרב חיים אסולין, אחד הניצולים שכבר הוכרז על מותו באסון הכבד, נרעד ומשתנק בבכי כשהוא משחזר את שעות האימה בהן שהו כבני ערובה בתוך בית הספר, עד לרגע הפריצה הכושל של סיירת מטכ"ל • הרב אסולין, שמגולל את סיפורו בהרצאותיו ברחבי הארץ, משחזר בראיון ל"כל ישראל" את השעות הארוכות והמורטות כבני ערובה, את הרגע שבו התייצב מולו אחד המחבלים וירה בו 42 כדורי קלצ'ניקוב, את הרגע שבו הוכרז על מותו ושליחתו לחדר הקירור בחברא קדישא, את השעות שבהן חיפשו אותו בני משפחתו, עד שהחל גופו להראות סימני חיים ואת השיקום הארוך שעבר עד ששוחרר לבית החולים

|| שבתאי פוגל ||

הרב חיים אסולין

"עוד לפני שיצאנו לטיול הזה, ההורים שלנו התנגדו, כי באותה תקופה הייתה מתיחות באוויר, היו הרבה חדירות של מחבלים", מספר הרב אסולין. "אמא שלי ממש התחננה שלא נצא. יצאנו לטיול הזה 105 ילדים בגילאי 14-17, תלמידי בית הספר הממלכתי דתי בצפת, זה היה טיול שנתי, בן ארבעה ימים".

"הטיול היה אמור לצאת לכיוון דרום, למדבר יהודה. הגענו לבית הספר, משם היינו אמורים לצאת לטיול, עלינו לטיולית ויצאנו לדרך. אחרי חצי שעה של נסיעה, באזור עכו עצרו אותנו חיילים ושוטרים, ואמרו לנו שהטיול מבוטל, ושנאנחנו חוזרים הביתה, אך המורים התעקשו שנמשיך בטיול".

בדו"ח ועדת חורב שחקרה את השתלשלות האירוע, נכתב כי "אחרי שהטיול יצא לדרך, הורה מפקד הטיול יונה עמרוסי לאחד המורים, יצחק ועקנין, לפנות למשטרת עכו ולברר אם חל שינוי בהוראות הקיימות", נכתב. "בעת שועקנין שהה בתחנה, המשיך עמרוסי בנסיעה עד גשר עברון, שם פגש בחיילים שהורו לו לא להיכנס לוואדי קורן משום שמתקיים שם מרדף אחרי מחבלים. עמרוסי חזר לנהריה ולאור המידע שקיבל מהחיילים ומועקנין התקשר למפקח הגדנ"ע בחיפה, על מנת לוודא אם יש להמשיך בטיול. המפקח אישר את המשך הטיול - למרות ששינה את המסלול בצורה שהיא לא רלוונטית לדין".

אסולין מספר כי "מסלול הטיול אכן שונה, והוחלט לטייל באזור מעלות". הם הונחו לנסוע אך ורק בכבישים

המחבלים העירו את
וקנין תחת איומי רובה.
וביקשו את מפתחות
בית הספר. וקנין
שהיה ככה"נ תחת
השפעת ההלם, לא
מצא את המפתחות.
המחבלים אילצו אותו
לגשת לפתח בית
הספר ולהורות למורים
שבפנים שיפתחו
את הדלת. וקנין החל
לצעוק "מחבלים,
תפתחו". המורים פתחו
את הדלת, והמחבלים
פרצו פנימה, אחד נותר
ליד הדלת, והשניים
החלו לעלות לקומה
ראשונה ושנייה

ת התאריך כ"ג באייר התשל"ד, לא יישכחו מאות בני משפחות הנרצחים במעלות, רובם נושאים איתם מטען כבד מאז האסון, וחלקם עדיין מסרבים לפתוח את הפצע ולדבר על הנושא. האסון הכבד שנצרב בתודעה, נחשב לאירוע מכונן בתקופת הקמת המדינה.

הכל החל בחדירת חוליית מחבלים לשטח ישראל, בשלושה מוקדי התרחשות, כשהזירה האחרונה הייתה הטראגית ביותר.

חוליית מחבלים שמנתה שלושה מחבלים מ"החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין" רחים זיארד, יליד טייבה, חסן לינוי, יליד חיפה ואחמד חרבי, יליד ירושלים. השלושה חדרו מלבנון לשטח ישראל באזור זרעית, בלילה שבין יום ראשון לשני, כשהם חמושים בקלצ'ניקובים, ואמל"ח רב. החדירה התגלתה על ידי סיור של מג"ב, ובצה"ל החלו לחפש אחר החוליה והוכרזה כנוגת. התקיפה הראשונה של החוליה הייתה ביום שני בלילה. המחבלים נעו לכיוון מעלות, על כביש 98, ותקפו טנדר שעבר באותה עת במקום והסיע פועלות מקריית אתא לפסוטה. מהירי נהרגה אחת הנוסעות, ונפצעו מספר נוסעים נוספים, בהם נהג הטנדר. אך הנהג לא עצר והמשיך בנסיעה כשהוא פצוע, ועדכן את משטרת ישראל באירוע. כוחות צה"ל ומשטרה החלו בסריקות אחר המחבלים בסביבת זירת הירי, אך לא איתרו את החוליה.

המחבלים המשיכו לכיוון מעלות בכדי להמשיך במסע הרצח. בסביבות השעה 3:30 בלילה, הם דפקו על דלת בית מספר 134, הנמצא בשולי העיר מעלות. המחבלים התחזו לשוטרים שמחפשים אחר מחבלים. פורטונה כהן שפתחה להם את הדלת כאשר בנה אלי מוחזק בידה נורו למות, הם פרצו פנימה וחיטלו את יוסף כהן, אבי המשפחה שהתעורר לשמע הירי, וניסה להיאבק במחבלים, ופצעו את הבת הנוספת בעת שישנה. רק התינוק יצחק כהן שהיה בן שנה וחצי ניצל, לאחר שככה"נ המחבלים לא הבחינו בו.

המחבלים יצאו מהבית, ופגשו ברחוב את שמעון קדוש פועל ניקיון, תושב האזור. הם שאלו אותו היכן ממוקם בית הספר. לאחר שענה להם, ירו בו והותירו אותו פצוע. הם המשיכו בדרכם לבית הספר מתוך מחשבה לארוב לתלמידים שיגיעו בבוקר לבית הספר.

מחוץ לבית הספר הבחינו במורה פנחס וקנין ישן בתוך רכב הוללו שליווה את הטיול, על פי נהלי הביטחון באותם ימים, חל איסור להכניס את הנשק למקום הלינה, על כן כל כלי הנשק נשארו בתוך הרכב תחת שמירתו של וקנין, מלבד הנשק של החייל שהתלווה לטיול.

המחבלים העירו את וקנין תחת איומי רובה. וביקשו את מפתחות בית הספר. וקנין שהיה ככה"נ תחת השפעת ההלם, לא מצא את המפתחות. המחבלים אילצו אותו לגשת לפתח בית הספר ולהורות למורים שבפנים שיפתחו את הדלת. וקנין החל לצעוק "מחבלים, תפתחו". המורים פתחו את הדלת, והמחבלים פרצו פנימה, אחד נותר ליד הדלת, והשניים החלו לעלות לקומה ראשונה ושנייה, גבי אלפסי, אחד החיילים שליווה את הטיול ניצל רגע של הסחת דעת מצד המחבל, ונמלט מאחורי גבו. אחותו שולה נותרה בבניין. המורה וקנין החל לצעוק במדרגות: "מחבלים, מי שיכול שיברח!". מהומה גדולה נוצרה, חלק מהתלמידים חשבו כי מדובר במתיחה. רק שניות לאחר מכן כשהמחבלים ניסו לתפוס שליטה על ההמונים והחלו לירות באוויר, הבינו התלמידים כי מדובר באירוע רציני, והחלו להימלט מהחלונות והדלתות. 17 תלמידים הצליחו להימלט מהבניין, כשיחד איתם נמלטו החייל, נהג האוטובוס, מפקד הטיול יונה עמרוסי, המורה ציון כהן והרב יוסף עמר.

המחבלים שחששו לאבד שליטה על האירוע ירו צורורות לעבר הנמלטים, והחלו לרכז את כולם בקומה אחת.

"מחבלים, תברחו"

הרב חיים אסולין, מניצולי הפיגוע המזעזע, חוזר ארבעים וחמש שנה אחורה, ומשחזר ל"כל ישראל" את השתלשלות הטבח הקשה בבית הספר במעלות.

פתאום יש מקום לכווולם!

גם מחירים חסרי תקדים! פריסת תשלומים! וגם מחירים מיוחדים לקבוצות רכישה

סורגדור מציגים:

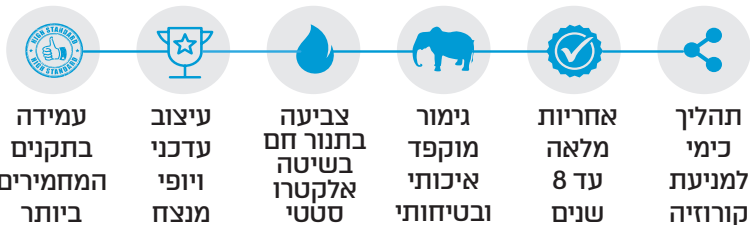
מגוון טכניקות מתקדמות לבנייה קלה בבית שלכם!

סגירת מרפסות בטכנולוגיות מתקדמות: גגות קבועים, גגות הזזה, גגות הרמה, תקרות זכוכית ועוד...

שיטות איטום מתקדמות ובלעדיות!

אלפי לקוחות מרוצים כבר נהנים מחדר מגורים נוסף במשך כל השנה!

תהליך כימי למניעת קורוזיה
אחריות מלאה עד 8 שנים
גימור מוקפד איכותי ובטיחותי
צביעה בתנור חם בשיטה אלקטרו סטטי
עיצוב עדכני ויופי מנצח
עמידה בתקנים המחמירים ביותר

מבצע חורף משתלם!!!*

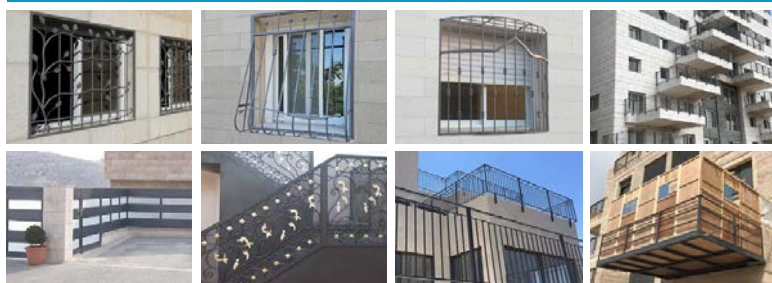
סורג ישר החל מ-

333 ₪ + מע"מ

מחלקת ברזל

www.soragdoor.com

סורגים > מעקות > דלתות > שערים > קונסטרוקציות

מרפסות תלויות מתקפלות ומרפסות קבועות על עמודים

מחלקת אלומיניום

www.aluminum.soragdoor.com

חלונות > חלונות בלגיים > דלתות > מעקות > תריסים > זכוכית

*המבצע בתוקף עד 31.1.20 * המבצע החל מ 7 מ"ר

סורגדור

תעשיות מתכת ואלומיניום

להרגיש בטוח!

לפגישת ייעוץ ללא התחייבות התקשרו:

1-700-555-055

soragdoor@soragdoor.com

פתוחות ורצתה להיכנס לשם ולברוח מהחלון, אחד המחבלים ראה אותה. וירה צרור לכיוונה, היא נהרגה במקום. היא הייתה ההרוגה הראשונה, אז הבנו שאנחנו עומדים למות, ושהמחבלים באו כדי להרוג אותנו".

ישיבת ממשלה בהולה

"בשלב הזה, כוחות צה"ל ושוטרים כבר הגיעו למקום, כיתרו את הבניין וחסמו את הרחובות הסמוכים לבית הספר, והחלו לנהל מו"מ. יעקב קבלה, אחד התלמידים

**"היו איתנו בבניין
כעשרה מורים ושני
חיילי צה"ל, אלפסי
ועמר. הלכנו לישון
כשידענו שכולם
בשמירה. והיו גם
כמה תלמידים
שנשארו לשמירה.
הנשק היה בחוץ,
רק לשני החיילים
היה נשק"**

ראשיים, ולא לישון במרחב הפתוח, אלא במקום סגור. ועל כן פנו לבניין בית הספר נתיב מאיר במעלות, שהיה קרוב אליהם. "הגענו לבית הספר בסביבות השעה 19:00, שם הורדנו את הציוד, פרסנו שמיכות על הארץ, במסדרון בית הספר, כי הכיתות היו נעולות. כמובן שהיינו באמצע טיול, אז עשינו ערב הוואי עד סמוך לחצות הלילה. כשהתעייפנו הלכנו לישון".

אסולין מוסיף כי "היו איתנו בבניין כעשרה מורים ושני חיילי צה"ל, אלפסי ועמר. הלכנו לישון כשידענו שכולם בשמירה. והיו גם כמה תלמידים שנשארו לשמירה. הנשק היה בחוץ, רק לשני החיילים היה נשק", הוא מוסיף ומציין כי "גם למורים היה נשק אישי – אקדחים שנשארו עליהם".

"בסביבות 3 וחצי לפנות בוקר אני שומע צעקות של החברים ויריות. בהתחלה הייתי מכורבל בשק שינה שלי, לא התייחסתי לבלגן חשבתי שבאו להעיר אותנו, עד שאח שלי שישן לידי העיר אותי ואומר לי תקום תפסו אותנו מחבלים. אני שזוכר שאמרתי לאח שלי תעזוב אותי אני עייף, לא ייחסתי שום משמעות לצעקות וליריות".

אסולין מספר כי כשהמורה וקנין צעק "מחבלים, תברחו" המורים היו ראשונים ששמעו את הצעקות, שכן חלקם היו ערים כדי לשמור על התלמידים, והם היו הראשונים שברחו. וכך מתוך עשרה מורים נותרו רק שניים, השאר נמלטו. "הם אמרו שהם הולכים להזעיק עזרה...". "גם החיילים שהיו אמורים להגן עלינו במקרה כזה, והיה להם נשק, במקום לירות הם זרקו את הנשק וברחו".

"נשארו 85 תלמידים בתוך הבניין, ריכזו את כולנו במסדרון, חלק פרצו בצרחות אימים ובכיות, והמחבלים התחילו לחלק פתקים בו הם מפרטים את דרישותיהם, הדרישה שלהם הייתה שמדינת ישראל תשחרר 20 מחבלים לדמשק, המחבלים דיברו עברית רהוטה".

עשרות התלמידים עדיין לא הבינו עד כמה המצב רציני, "ראינו את המבט הרצחני בעיניים של המחבלים, הם הכו את התלמידים בקתי הרובה, בעטו בנו באכזריות, אבל זה הפך לרציני יותר כשאחת התלמידות ניסתה לברוח, היא ראתה שדלת אחת הכיתות

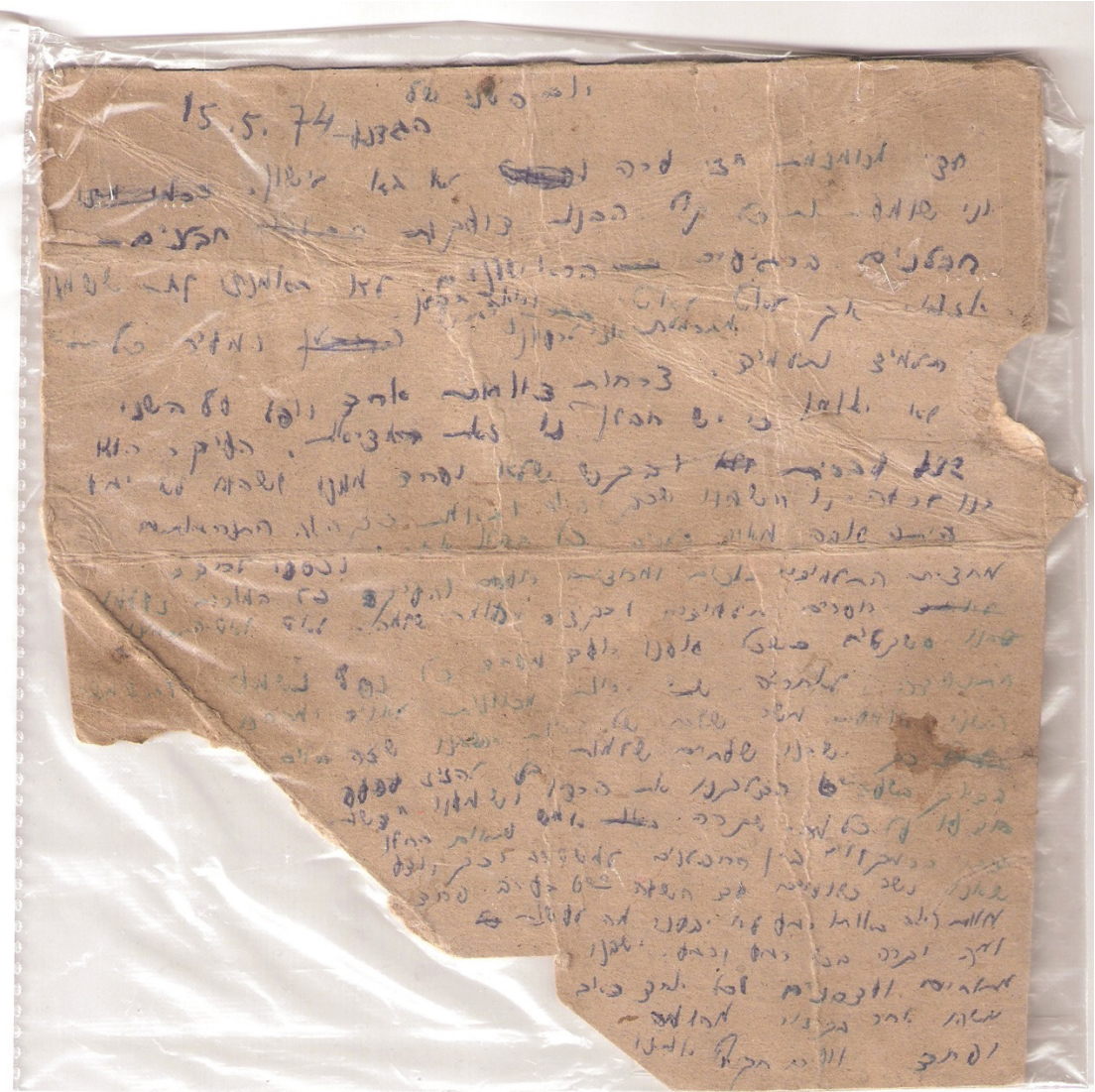
הלוחית הנרצחים בטבח

הכוחות נערכו לביצוע הפעולה, שהייתה אמורה להתחיל בירי צלפים לעבר המחבלים, ופריצת הכח בפיקודו של עמירם לוין אל המבנה. ב-17:25 נשמעה יריה, שהחלה את ההסתערות, צלף ניסה לחסל את אחד המחבלים אך פצע אותו קלות. כח סיירת מטכ"ל פרץ אל תוך המבנה והחל לעלות במדרגות. אחד המחבלים עמד בראש גרם המדרגות וירה לעבר החיילים, והצליח לפצוע שלושה מהם

הבניין, החברים שלי שעמדו לידי ברחו חזרה לתוך הכיתה, ואני מרוב פחד פשוט התאבנתי, לא יכולתי לזוז. חשבתי לקפוץ מהחלון החוצה, מוקדם יותר עשיתי את זה, ובמהלך הקפיצה שברתי את הרגליים, ומחבל שרדף אחריי גרר אותי חזרה לבניין. אבל נזכרתי בהורים שלי, ובאחי שנמצא בתוך הכיתה, ולא יכולתי לברוח ולהשאיר אותו שם. לכן רצתי לכיתה כדי לנסות להציל את אחי, כי כולנו, וגם המחבלים הבנו שכוחות צה"ל פורצים לבניין כדי לחלץ התלמידים".

"המחבלים הבינו שהולכים לחסל אותם, התחילו לרסס את הכיתה עמוסת התלמידים. כאן הייתה פאשלה צבאית חמורה שהכח שפרץ עלה לקומה השנייה במקום לקומה הראשונה, דבר שנתן למחבלים זמן להרוג כמה שיותר מבני הערובה. בתוך כל היריות והצעקות קראתי לאחי יעקב, ואז אני רואה אותו מלא דם, המחבלים ירו בו".

"בזמן הזה ראיתי את יעקב קבלה הי"ד שניהל את המו"מ, כשהוא מנסה להיאבק עם אחד המחבלים, וליטול את נשקו. אבל המחבל גבר עליו וירה בו צרור, שהרג אותו במקום. המחבל המשיך לירות לעבר התלמידים בכיתה הקטנה, לקח הרבה מאוד זמן עד שהמחבלים חוסלו".

יומן הדמים לילי

אותם מול החלונות כדי שיהוו מגן אנושי, והיו יורים החוצה לעבר כוחות הביטחון, מתוך ידיעה שכוחות הביטחון לא ישיבו אש בכדי לא לפגוע בתלמידים. באחד המטחים שנורו החוצה נהרג חייל צה"ל סלויאן זרה שהיה מחוץ לבניין.

הפריצה הכושלת

שר הביטחון משה דיין התעקש לבצע את הפעולה, כשהוא טוען כי בכל רגע חלון ההודמנויות לפריצה מצטמצם. בשעה 16:15 החליטה הממשלה על ביצוע הפעולה הצבאית. האישור לפריצה התעכב לאחר שהרמטכ"ל הורה על השהיית ביצוע הפעולה בשל התקדמות במו"מ. אך בשעה 17:15, 45 דקות לפני פקיעת האולטימטום שהציבו החוטפים, ניתן האישור לפעולה. הכוחות נערכו לביצוע הפעולה, שהייתה אמורה להתחיל בירי צלפים לעבר המחבלים, ופריצת הכח בפיקודו של עמירם לוין אל המבנה. ב-17:25 נשמעה יריה, שהחלה את ההסתערות, צלף ניסה לחסל את אחד המחבלים אך פצע אותו קלות. כח סיירת מטכ"ל פרץ אל תוך המבנה והחל לעלות במדרגות. אחד המחבלים עמד בראש גרם המדרגות וירה לעבר החיילים, והצליח לפצוע שלושה מהם. בתגובה אחד הלוחמים זרק רימון זרחן אל תוך הבניין. הרימון גרם למסך עשן כבד בתוך הבניין, ועד כה טרם ברור מי נתן את ההוראה לזרקו.

כח הסיירת עלה במעלה המדרגות היישר אל הקומה השניה, בעוד התלמידים הוחזקו בקומה הראשונה, הסיבה לטעות הקריטית לא ברורה – ייתכן שבשל העשן הכבד פספסו הלוחמים את הכניסה לקומה הראשונה. וכך איבד הכח את אפקט ההפתעה, והטעות עלתה במחיר כבד ובשניות ארוכות, בהם הבינו המחבלים את המתרחש והחלו לירות לעבר התלמידים צרורות ארוכים.

חיים אסולין תיאר את המתרחש ברגע הפריצה. "בשעה חמש בערך, הציבו אותי ועוד כמה מחבריי מול החלון שבמסדרון, כמו שהמחבלים עשו קודם לכן, פתאום שמענו יריות, החיילים שלנו זרקו רימון עשן לתוך

גילה כוחות נפש גדולים, ולקח על עצמו את הפיקוד לנהל מו"מ בשם המחבלים מול כוחות הביטחון שהיו מחוץ לבניין". כוחות סיירת מטכ"ל בפיקודו של סא"ל גיורא זורע שהיה מפקד הסיירת הוטסו במסוקי יסעור למעלות. אסולין מוסיף כי המחבלים הצהירו כי הבניין ממולכד, והציבו מטעני חבלה, ועליהם היו רימונים, "אני עד היום זוכר את השלט שהיה אמור להפעיל את מטעני החבלה, כשאחד המחבלים מחזיק אותו ביד ומאיים שיפוצץ את הבניין על יושביו".

בשעה 11:30, בישיבת ממשלה בהולה שכונסה עדכנה ראש הממשלה דאז גולדה מאיר את חברי הממשלה בדרישות החוטפים, לשחרר 20 מחבלים מארגון החזית העממית לשחרור פלסטין שהיו כלואים בישראל, ביניהם המחבל קוזו אוקמוטו, שרק שנתיים קודם לכן טבח ב-24 בני אדם בנמל התעופה בן גוריון.

מוקדם יותר שחררו המחבלים מספר תלמידים, עם פתקים המפרטים את דרישותיהם, לשחרור 20 מחבלים הכלואים בישראל, ודרישה ששגרירי צרפת ורומניה יעברו לקיום הדרישות. הפתקים הללו לא הגיעו לישיבת הממשלה וחברי הממשלה עודכנו בעל פה בתוכנם, דבר שגרר ביקורת קשה בדו"ח ועדת חורב שבדקה את השתלשלות האירועים.

ממשלת ישראל וכוחות הביטחון הצהירו בפני המחבלים כי החליטו להיענות לבקשתם לשחרור 20 המחבלים, אך המחבלים שחששו כי מדובר בתרגיל התשה, דרשו לפרסם את ההחלטה ברדיו. ואכן בחדשות השעה 14:00 שודרה ידיעה בה נאמר כי ממשלת ישראל החליטה לאשר את עסקת שחרורם של המחבלים בתמורה לשחרור בני הערובה במעלות. הידיעה שמחה את המחבלים ואת התלמידים שאף החלו למחוא כפיים, כשחשבו שעוד מעט הם ישוחררו.

אך בפועל לא נעשה שום צעד שנועד לשחרר את המחבלים בפועל. חילוקי הדעות בין הרמטכ"ל מוטה גור לשר הביטחון משה דיין רק החריפו. דיין התעקש מההתחלה לפרוץ פנימה ולחלץ את בני הערובה בכח, ואילו הרמטכ"ל ביקש למצות את הליך המו"מ.

הרב חיים אסולין מספר כי בשעות הארוכות בהם היו בתוך המבנה לקחו המחבלים כ-6-7 תלמידים, העמידו

**"הוא חי, הוא חי"
 חי". לקחו אותי
 מיד לחדר טיפול
 נמרץ. במשך שנה
 שכבתי ללא הכרה,
 הייתי צמח, מחובר
 למערכות הנשמה,
 תחבושות, גבס,
 כולי הייתי מלא
 דם". לאחר שנה
 התעורר אסולין,
 והחל להחלים
 מהפציעות
 הקשות שעבר,
 פציעות המלוות
 אותו עד היום,
 והוא נאלץ לחלק
 את זמנו בין הבית
 הפרטי לבית
 החולים שהפך
 לביתו השני, עד
 היום**

בשק של חברה קדישא

אסולין מתאר את הזוועה ומשתנק בבכי. "בשלב הזה כבר כל הכיתה הייתה מלאה דם התלמידים שעוד לא מתו צרחו "שמע ישראל" ובכו, אני לא רוצה לתאר מה ראיתי, כי זה היה מזעזע. אני עוד נותרתי עומד. ואז הגיעו גם אלי, המחבלים עמדו מולי בטווח של מטר, והתחילו לירות בי צרורות מהקלצ'ניקוב שהחזיקו. צעקתי "שמע ישראל" ונפלתי לרצפה, אני זוכר עוד איך היד שלי התקפלה מהירי בלי שהצלחתי להיזיז אותה. המחבלים ירו בי 42 כדורים, כך התברר לאחר מכן בבית החולים. איבדתי המון דם, והאיברים שלי היו בחוץ, ולמעשה נקבע מותי. אחרי חיסול המחבלים נכנס רופא צבאי לחדר ובדק את הגופות. הרופא קבע את מותי, ופינו אותי בשק שחור של החברה קדישא לחדר הקירור בבית החולים בנהריה יחד

עם שאר הגופות של חבריי הנרצחים. 8 שעות הייתי בחדר הקירור. אני זוכר שהנשמה שלי עזבה את הגוף, ופשוט ריחפתי למעלה, מעל הגוף. רציתי לצעוק, לחזור לגוף, אבל לא יכולתי".

ההורים של אסולין חיפשו אותו בין הפצועים, אבל לא מצאו אותו. אחד הדודים של אסולין שהיה מתנדב בח"ק של צפת, החליט להיכנס לחדר המתים לזהות את גופתו, והשק הראשון שהוא פתח היה השק של אסולין. הדוד שהיה איש ח"ק הבחין בסימני חיים בגופה. "הוא לא איבד את העשתונות, והתחיל לצעוק "הוא חי, הוא חי". לקחו אותי מיד לחדר טיפול נמרץ. במשך שנה שכבתי ללא הכרה, הייתי צמח, מחובר למערכות הנשמה, תחבושות, גבס, כולי הייתי מלא דם". לאחר שנה התעורר אסולין, והחל להחלים מהפציעות הקשות שעבר, פציעות המלוות אותו עד היום, והוא נאלץ לחלק את זמנו בין הבית הפרטי לבית החולים שהפך לביתו השני, עד היום. אסולין מציין פרט מעניין: "נפצעתי ביום ההולדת שלי, כעבור שנה התעוררתי ביום ההולדת שלי, ויום ההולדת שלי זה יום האזכרה לחברים שלי".

יומן דמים

רק בחלוף עשרות שנים לאחר הטבח הכבד, התבררו מימדי האסון. שרשרת הליקויים והיהירות שהייתה מנת חלקם של בכירי מערכת הביטחון ובראשם שר הביטחון דאז משה דיין, עלתה בחייהם של עשרות תלמידים. בתחקיר שנערך על ידי אורלי וגיא מרוז, ושודר בערוץ 10, הם חושפים שרשרת ארוכה של שקרים, ודיס-אינפורמציה שזרמו מהשטח לממשלה, וגרמו להחלטה על הפעולה הכושלת. כמו"כ בקרב משפחות החללים מציינים כי כוח סיירת מטכ"ל פרץ תחת אש כבדה וירי צרורות בצורה בלתי מבוקרת, וייתכן כי מהירי גם נפגעו תלמידים, אך דבר זה לא ניתן להוכחה משום שגם חיילי הסיירת השתמשו בקלצ'ניקובים. אסון מעלות מוגדר כאחד הכישלונות הצורבים ביותר של סיירת מטכ"ל מאז הקמתה.

האנדרטה בתוך הספריה לזכרם של הנרצחים צילום יאיר ליברמן

אנדרטה לזכר הנספים

צוותות, אחד נופל על השני. לא יאומן כי יש חבלן. נו, זאת המציאות.

מחצית התלמידים בוכים ומחציתם רועדים, והעיקר, כל המורים נעלמו!...

"כך ישבנו שעות על-גבי שעות באפס מעשה מתוחים ועצבניים, בלי להזיז עפעף. פתאום החלו לדבר ברמקולים בין המחבלים למשטרה. וכך ידענו שאנו נשב לכודים עד השעה שש בערב. פחד מוות... בדיוק בשעה ארבע הדלקנו את הרדיו ושמענו חדשות. הודיעו על כל מה שקרה. והשדרן ברדיו גם הודיע כי בשעה שש בערב יהיו החלפת מחבלים כלואים בארץ... השמחה הייתה רבה. מבול של מחיאות כפיים סוערות, כאילו באותו רגע זמר סיים לשיר... עוד נתח עשן ובומים איומים אשר מחרישים לנו את האוזניים, ולא יכולים לשמוע כלום. והנה, עוד שעה השחרור הנפלא..."

כך סיימה לילי מורד את היום, מתוך הבנה שהנה עוד מעט משוחררים כולם לחופשי. אך למרבה הכאב, לילי נרצחה על ידי בני העוולה.

אחיה יוסי מורד כואב על בריחת המורים ואנשי הצוות מהבניין והפקרת התלמידים לגורלם, הוא מוסיף כי "ראוי ש"יומן הדמים" יסופר וילמד בכל מוסדות החינוך, ביחידות צה"ל, בכל מסע לפולין עם תלמידים, כדי לעמוד מקרוב על משמעות המילה: אחריות!

יוסי חותם בכאב: "ב-5 אוגוסט 1942 הזמן בו לקחו הגרמנים את 250 התלמידים ברכבת למחנה ההשמדה בטרבלינקה. ועל האחריות של המורה יאנוש קורצ'אק, אשר לא הפקיר את תלמידיו, על-אף שהייתה באפשרותו הזדמנות להינצל. העדיף להישאר עם הילדים ברגעיהם האחרונים, בניגוד למורים והבוגרים שברחו והפקירו את התלמידים במעלות". ■

"השמחה הייתה רבה. מבול של מחיאות כפיים סוערות, כאילו באותו רגע זמר סיים לשיר... עוד נתח עשן ובומים איומים אשר מחרישים לנו את האוזניים, ולא יכולים לשמוע כלום. והנה, עוד שעה השחרור הנפלא..."

במהלך הפריצה לבניין בית הספר, הספיקו המחבלים לרצוח 22 תלמידים ותלמידות, בכיתה הצפופה (48 מ"ר) בה ישבו 85 תלמידים, כמעט כל כדור פגע בהם, והמחבלים גמרו את התחמושת הרבה שהביאו – על התלמידים. בסיכום ההרוגים בפעולת הטרור נהרגו 27 בני אדם, הכוללים את התלמידים, החייל, והאזרחים שנהרגו קודם לאירוע בבית הספר. ונפצעו 68 בני אדם.

לאחר הרצח המזועזע ואיסוף הממצאים, נמצא על ידי לוחם סיירת מטכ"ל יומן אישי שהותירה התלמידה לילי מורד הי"ד מחצור הגלילית. היה זה יומן שנרשם ונכתב בשעות הזוועה ונחתם בדמים. היא כונתה בכל אמצעי התקשורת "אנה פרנק מחצור הגלילית". לילי מורד הייתה תלמידה אמיצה אשר כתבה ותייעדה את השעות האחרונות בחייה.

אחיה, יוסי מורד, מספר ל"כל ישראל" כי גם בשעות הקשות, המשיכה לילי להושיט עזרה לחברים במצוקה, ולא חיפשה הזדמנות לברוח ולהציל את חייה. אחת הבנות הקיאה ולילי ביקשה מהמחבל להניח לה להביא מים לחברתה. המחבל הורה לה לרדת למטה ולהביא מים, אך התרה בה שאם לא תחזור יהרוג את חברתה. לילי, הבריחה עוד זוג ילדים החוצה מהתופת. הניצולים עצמם סיפרו על כך במפגש ניצולים במעלות: "היא ביצעה בנאמנות את המשימה" כך אמרו.

"יומן הדמים" הוא קרטון וופלים פשוט עליו כתבה ותיארה את השעות הקשות, בעברית פשוטה ועניינית הצמודה למציאות שהקיפה אותה: "היום יום שני של הגדנ"ע" נכתב בראש פיסת העדות בכתב יד יציב.

"חצי מנומנמת, חצי ערה, לא בא לישון. אני שומעת את כל הבנות צועקות..." חבלנים חבלנים". ברגעים הראשונים לא האמנתי למה ששמעו אוזני, אך לאט לאט מתרגלת אני לרעיון ורואה חבלן שמעיר כל תלמיד ותלמיד. צרחות,

הגרף קאט

כשסברינו אדווארדו גומז הקטן נרדף בבית היתומים הברזילאי, הוא לא חלם שיהפוך ל'פרוספור קאסיקי' לוחם הקפוא
לחימה שונים • כזה התגשם ושינה את חייו, הוא לא יכול היה לדמיין שעוד יעמוד מול גדולי ישראל כאברך ר' בנימין ג
ידי 'הידברות', והם יאמרו לו: "אחרי הכולל, צא להלחם!" • הסיפור המופלא של הלוחם האמיץ שחלם על ארצם של
הישראלית התפוצצה בפרצופו, הוא נמלט לבית המדרש • הדרך מסביבת פשע אל ההצלחה המסחררת, שביל החת
הישראלי בתוך המון מוסלמי וההשגחה הפרטית שהובילה את 'הידברות' להקים עוד בית בישראל • אלה קורות חייו

|| חיים ריין ||

יקי

אזרח המצליח, מאלופי ברזיל בסוגי
ומל שביתו מוקדש לקירוב רחוקים על
בני אברהם יצחק ויעקב, וכשהחילונית
חתים אל הגיור, הימים בבית המעצר
של בנימין בן אברהם - הגרף קאסיקי

תמיד לימדו אותנו
בבית לעשות טוב,
להיות ישר והגון,
ללכת בדור ישרה. וגם
כשהילדים הרשעים
הפכו כל דבר לאלימות
ופגעו בי פעם אחר
פעם, כשמדובר
במקום שבו גם כפית
פשוטה יכולה להפוך
לכלי נשק, כל מה
שעשיתי היה להתפלל
לבורא שיעזור לי

הרוחניים.
"החיים כיתום במקום בו גדלתי, הם קשים מאוד", משחזר בנימין, וכשהוא נזכר בשנים ההן, משהו בזיק ההתלהבות בעיניים שלו, דועך קמעא. "אנחנו יודעים שאלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו, בברזיל הייתה אכזריות ותאוות כבוד, כל אדם ממציא לעצמו חוקים, מה שנוח לי אני קובע מה החוק ומה המשפט. אותי בבית אמא חניכה אחרת. היא הייתה אומרת לי 'להיות עני זה לא דבר רע, אבל להיות פושע זה רע מאוד'. תמיד לימדו אותנו בבית לעשות טוב, להיות ישר והגון, ללכת בדור ישרה. וגם כשהילדים הרשעים הפכו כל דבר לאלימות ופגעו בי פעם אחר פעם, כשמדובר במקום שבו גם כפית פשוטה יכולה להפוך לכלי נשק, כל מה שעשיתי היה להתפלל לבורא שיעזור לי. הייתי נזכר בדברים של אמא שאם קשה רק הקדוש ברוך הוא יכול לעזור. הייתי בוכה לאלוקים ורואה השגחה פרטית"

לאיזה 'בורא'?
"לאלוקי ישראל, אלוקי אברהם יצחק ויעקב!", ככה חונכתי שישאל הם עם מיוחד שד' בחר בהם"

מאיפה זה הגיע?
"זה מאוד מעניין. היהדות בברזיל היא דבר שדווקא מקבל הרבה כבוד. עם ישראל זה מושג מוערך. בדברים רבים שמלמדים את הילדים, בסיפורים והצגות, כמו גם בתקשורת מלמדים הרבה על ההיסטוריה של עם ישראל, אולי אפילו יותר מבארץ ישראל. אני זוכר כשסיפרו לי כילד על חטא העגל כמה כעסתי, איך היהודים מסוגלים כך לעשות אחרי

לוחם הקפוארה, סברינו אדוארדו דה סילבה גומז עמד במלוא גובהו, בלב עיר התורה בני ברק, במרכזו של קהל אנשים גדול, מכל העדות והסוגים. יהודים וגויים, חרדים וחילונים. מולו, הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי, מסתכל עליו בעיניים אוהבות ומברך: "מהרה ד' אלוקינו, יישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים... קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשותה נגינתם". ברגעים האלה, נשכחו לפתע מסברינו גומז כל השנים הקשות שם בברזיל, הוא כבר לא זכר שהוא עצמו 'פרופסור קאסיקי' מומחה הלחימה אחראי להכשרתם של לוחמים כה רבים בעולם. הוא הביט על עצמו, עטוי כובע וחליפה, אברך בן תורה הגר בבני ברק, חשב על שמו החדש, ר' בנימין בן אברהם גומל ודמעה רותחת נשרה מעינו.

בעוד מספר ימים, הוא יצעד ל'בית הידברות' בפתח תקווה, מלא בהכרת הטוב על היותם השליחים של בורא העולם להקמת בית של תורה וקדושה בישראל, עבורו, שאחרי שנות רעה כה רבות הגיע אל המנוחה והנחלה. "אי אפשר להעריך את מה שהקדוש ברוך הוא נתן", הוא אומר בכמבטא פורטוגזי כבד, תוך התרגשות מהולה בעוצמה, "התורה הזו, כל החכמה הזו, אתם אפילו לא מבינים, רק מי שהיה בחוץ, כל כך רחוק מבין עד כמה זה עצום".

בנימין גומל נולד במדינת פרנמבוקו שבצפון מזרח ברזיל למשפחה נוצרית, התייתם בגיל צעיר כאשר בהיותו כבן שנתיים נפטר אביו ולאחר שבע שנים גם אמו. מתוך איזור מוכה פשיעה הוא נשלח לבית יתומים, שם מצא עצמו כילד אחד עדין מול עשרות ילדים מלאי אלימות ורוע שרק ביקשו להציץ לו. ההחלטה ללמד אותם לקח, שינתה את חייו הגשמיים ומאוחר יותר גם

welcome to the **iclimb**
experience

בואו לאוויר טיפוס

מדדהימה!

מה תמצאו במתחם הטיפוס iclimb בירושלים?

קירות טיפוס

קו מחשבה

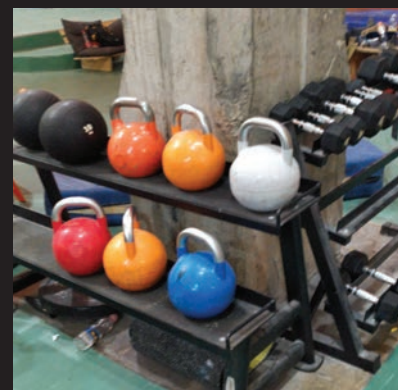
אפשרות לקבוצות, קעמפים
וסדנאות בתיאום מראש

אפשרות לאירועים
וימי הולדת בתיאום מראש

מכירת ציוד מקצועי
לטיפוס וגלישה

iclimb Power
מתחם כח וכוח

iclimb JERUSALEM

Sometimes Difficult
Never Impossible

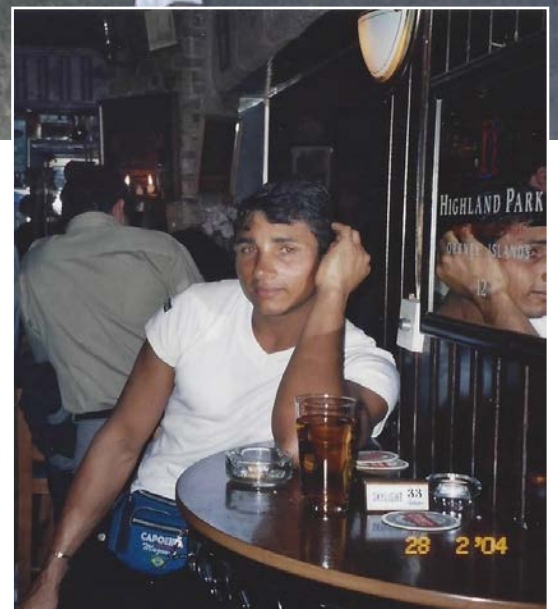
בגיל 16 מצא את עצמו
בנימין - אז סברינו
- משמש כמדריך
בפנימייה שעד לפני
מספר שנים היה
מהמפוחדים שבדריה,
ובתום שנתיים הוא
עזב, החל את חייו בעיר
אחרת, בעלת חלקים
נרחבים של פשע
והזנחה. הוא נטל נערים
שפנו לדרכים בעייתיות
והציל אותם מן הפשע
כשהוא מלמד אותם
את אומנות הלחימה
לצד חינוך לחיים נטולי
צרות ותסבוכות

שקיבלו את התורה. רק לאחר שנים, כשהגעתי לארץ הבנתי
שיחד עם זה מגיע הרבה הרבה יצר הרע"
נתקלת כאן בפער הזה?

"לצער, המכרים שלי שהם יהודים שאינם שומרי תורה
ומצוות, חסרה להם את ההתחדשות הזו, והם היו נגד השינוי
שחל בחיים שלי. בפעם הראשונה שהגעתי עם כיפה, הם
ממש כעסו עלי. אבל דווקא החברים משם, מברזיל, אמרו 'כל
הכבוד', 'הלוואי שאנחנו היינו עושים משהו כזה'."

'טעות' לעולם עוזרת

ההצקות וההשפלות שעבר מצד חבריו לפנימייה, חרף
היותו עדין וביישן, שברו את ליבו. הוא היה שדוף וצנום
מה שהוסיף לכל גם לעג מן הילדים האחרים. "בורא העולם,
אלוקי ישראל", הוא התפלל בבכי, "לא התלוננתי על מות
אבי, גם לא על מות אמי. הלכתי לפנימייה גרועה שיש טובות
ממנה, אבל דבר אחד אני מבקש, תעשה אותי חזק. תן לי כח
להחזיר להם, לעצור אותם". בחלוף הימים, הוא ראה כיצד
עשרות מילדי הפנימייה בה שהה, מסיימים את חייהם באורח
טראגי, אם על ידי המשטרה ממנה נפגעו בעת שניסו לשדוד
ולבצע פשעים, אם על ידי הימצאותם בסביבת עבריינים
ומבוקשים. "למדתי מזה", הוא אומר כיום, "שאם אתה מקבל
על עצמך עול, אתה יכול לגדול בחיים, אבל אם את אומר 'אני
רוצה להיות חופשי', בסף תישאר בלי שום דבר. ביום אחד,
הוא קיבל את ההזדמנות ששינתה את חייו ונטל אותה בחפץ
לב. הוא עזב את הפנימייה בכדי לרכוש את ידיעותיו בתורת
הלחימה 'קפוארה' שתנועות הלחימה בה נדמים כריקוד, היות
והם הומצאו בידי עבדים אפריקנים שהובאו לברזיל לפני
כארבע מאות שנים, וכשאר ביקשו להתאמן על מנת ללחום
באדונייהם, עשו זאת במסווה של ריקוד שמחה, על מנת שלא
ייתפסו. הוא הקדיש את רוב שעות היום לאימונים. בתוך
שלוש שנים הוא שב לפנימייה כשהילד הרזה והקטן הופך
לדמות שלא כל אחד רוצה להתעמת איתה. "אלו שהציקו לי",
הוא מסתיר חיוך, "קיבלו חזרה את הכל עם קצת עודף..."
בגיל 16 מצא את עצמו בנימין - אז סברינו - משמש
כמדריך בפנימייה שעד לפני מספר שנים היה מהמפוחדים
שבדריה, ובתום שנתיים הוא עזב, החל את חייו בעיר אחרת,
בעלת חלקים נרחבים של פשע והזנחה. הוא נטל נערים שפנו
לדרכים בעייתיות והציל אותם מן הפשע כשהוא מלמד אותם
את אומנות הלחימה לצד חינוך לחיים נטולי צרות ותסבוכות.
בזכות הדרכתו של בנימין, הפכו נערים רבים לאנשים מן
היישוב. השינוי שחל במאות התלמידים, גרם לכך שהקפוארה

שנתקבלה בעוניות באיזור זה, הפכה לדבר חיובי. משכורתו של בנימין גדלה והוא הצטרף לקבוצת לוחמים בנילאומית בעלת סניפים ברחבי העולם ככסיין, גרמניה, צרפת מקומות נוספים באירופה ובארצות הברית. האימונים הפכו לגבוהים יותר ובנימין עלה מדרגה לדרגה תוך שיושב ראש הקבוצה רואה בו פוטנציאל גדול ומבקש להשקיע בו באופן אישי.

קרוב לשמונה שעות ביממה היה בנימין מתאמן לקראת שליחתו לייצג את הקבוצה בתחרויות בינלאומיות. "צורפו לי חמישה מורים שהולכים איתי כל היום ויאמנו אותי", הוא מספר, "כל אחד אחראי על תחום אחר, מדריך לסוג לוחמה כזו, מדריך אחד לסוג שונה, תזונאי ועוד כמה אנשי צוות". ההשקעה של קבוצת הלוחמים העולמית השתלמה, בתוך שלושה חודשים ניצח בנימין בתחרות והפך לאלוף האגרוף של מדינת פרנה שבברזיל. "אפילו במהלך הקרב בתחרות התפללתי לקדוש ברוך הוא שלא אגרם נזק חלילה ליריב שלי, למרות שהוא היה מלא בגאווה ושחצנות עד להפסדו".

טעות קריטית של שני אנשי עסקים מ ישראל, שינתה את חייו. אותם ישראלים, רכשו כרטיסים וטסו עד לקוריטובה בירת פרנה, בעקבות פרסומת שראו בארץ על תחרות קפוארה ענקית. רק כאשר נחתו בברזיל והגיעו למקום, הם הבינו כי הפרסומת שבשלה השתכנעו לבוא הנה, שייכת ל... עיתון שהודפס שנה קודם לכן. בצר להם, ניסו להתעניין על הקפוארה המקומית ועל האפשרות לייסד מוקמות לימוד להכשרת לוחמים כאלו בישראל, ולשם כך נפגשו עם האחראי (המאסטר) על הקבוצה בה היה חבר בנימין. המנהל שהאמין בכל ליבו בבנימין, סיפר על אודותיו לאנשי העסקים שבאו מישראל, אך לא יכלו לפגוש אותו פנים ול פנים, היות ובאותם הימים שהה בנימין באימונים בחלק אחר של ברזיל. באופן דחוף נקרא גומל לשוב לקוריטובה שם הוצגו בפני הישראלים עשרות קרבות שנערכו על ידי מאה מועמדים. המנהל שתכנן את בחירתו של בנימין שילב אותו בקרב האחרון מול שני לוחמים אותם ניצח. מראה הניצחון רכש את אמונם של אנשי העסקים, ותמורת משכורת נכבדה נחתם עםם חוזה. בנימין שכונה "פרופסור

קאסיקי", הכין עצמו לעלייה לארץ הקודש.

"אין אברהם ואין יצחק"

כשהוא מלא בהתרגשות, ישב בנימין גומל במטוס שעשה דרכו ארצה. כל מה שחלם ולמד על ארץ הקודש, אדמתם של בני אברהם יצחק ויעקב, הולך להפוך למציאותי עבורו. אלא, שכבר עם ירידתו מהמטוס, משהו היה לא כשורה.

"חשבתי כל הזמן על העם הנבחר, כמה כבוד יש לי אליהם, הייתי בטוח שאמצא מלא אנשים קדושים ברחוב", הוא נזכר, "היה לי בראש כאילו אראה את צאצאיהם של משה רבינו

ודוד המלך, את הבנים של האבות הקדושים, אבל פתאום אני מגיע לתל אביב ואין אברהם, ואין יצחק, רק מלא גשמיות ויצר הרע, אז גם הבנתי כמה הניסיונות ליהודים גם קשים".

עד כדי כך?

"אי אפשר לתאר עד כמה. וזה לא רק אני, או מחשבה יוצאת דופן. יש המון תיירים גויים מכול העולם שאני מדבר איתם והם בטוחים שבארץ ישראל הם יפגשו את הצד הטהור של העולם. אבל לצערינו, אנשים שגדלו על הפסגה, לא מבינים את הדרגה שלהם ומנסים דווקא לחקות את העולם. באופן אישי כשהגעתי לארץ קיבלתי על עצמי כאות הזדהות עם היהודים לא לעבוד בשבת ולא לאכול טריפות".

איך הייתה באמת ההתאקלמות בארץ?

"העסקים הצליחו מאוד מאוד יפה. התחלתי לשנות את התדמית של אומנות הלחימה הזו ולהביא אותה לרמה אחרת שלא הייתה מוכרת בארץ. עשרות קבוצות נפתחו בהדרגתי. בנוסף היו לי הופעות שבהן מראים את הלחימה בצורה שמחה ובשירה, והקהל הישראלי שאוהב 'שמח' מילא אותן בהמוניו. בתקשורת המצולמת ביקשו שאופיע אצלם, והיה לי תפקיד בתוכנית מסוימת שבקרב הישראלים הצעירים הייתה לה התעניינות גבוהה. ההצלחה הייתה כזו

יכולתי לקרוא ולא הבנתי, אבל זה היה נראה כמו מתוך ספר קודש. החלטתי ללכת לבית כנסת, כדי לדעת קצת על התורה, והתחלתי לשבת בשיעורים. כשנכנסתי לבית הכנסת, ישבתי הכי קרוב לארון הקודש, אבל הגבאי שדיבר איתי והבין ממני שאני גוי, החליט שאסור לי להיות בפנים ואני צריך לשבת בחוץ. ברגע אחד הורחקתי מקדמת בית הכנסת אל מעבר לדלת. בחוץ. זה משך תשומת לב מיותרת, במשך חודשיים עברתי הרבה בושות. בשביל אדם כמוני, לוחם עם הרבה אגו כמו שהייתי, זה הפך לסיוט מתמשך. בסופו של דבר הרב בירר למה אני תמיד מגיע ויושב בחוץ וכשהסבירו לו ביקש שיניחו לי מיד להכנס"

החברים בתל אביב ידעו על הביקורים שלך בבתי מדרש?

"כן, כי לא היה קל לנחש. התחלתי ללכת עם...כיפה. הם כעסו עלי והיו פשוט נגדי. הם לעגו לי, צחקו עלי ואפילו התחילו להתרחק. עוד יותר קשה היה בזמן שהתחלתי את תהליך הגיור".

למה בכלל היית צריך להתגייר?

יכולת לשמור שבע מצוות

"היה לי שלב בחיים, אחרי שהפכתי לחזק מלא בשרירים, חשבתי שהיה לי 'מספיק' עם האלוקים, ו ב ק י צ ו ר , הרגשתי היטב 'כוחי ועוצם ידי' עשה לי את החיל'. לא התפללתי יותר, לא חשבתי על הקדוש ברוך הוא. אז אמנם הצלחתי, שברתי כמה קירות, הייתה לי פרנסה, היו כאלה שממש קינאו בי. אבל כמו שאנשים רבים שהצליחו והרגישו ריקנות, משהו היה חסר לי. עם הזמן, הבנתי שאני פשוט מתגעגע לרגעים הללו של התפילות, הקשר עם הבורא. עזרתי את עצמי הקדוש ברוך הוא".

וחשבתי, רגע, אני בלי

שה'מאסטר' שלי מברזיל ביקש

לעוד ארצות, אבל

ש א ע ב ו ר

התעקשתי להשאר כאן בארץ ישראל".

איך מתוך כל זה, מתחיל הקשר עם היהדות?

"באחד הלילות, חלמתי חלום מסוים על סופה גדולה שמשתוללת בארץ, וזה הסתיים במילים בעברית שלא

דו קרב בבית המעצר

ברגע בו החליט להתגייר, הכל החל להסתבך סביבו. מישחו שעינו הייתה צרה בבמנימין ובתהליך שהתחיל בו בהתקרבות ליהדות, הלך למשרד הפנים ושכנע אותם כי בנימין מעוניין להתגייר אך ורק בכדי לנצל זאת להשגת אזרחות ישראלית. הם הוסיפו עוד כמה פרטים וגרמו לכך שהוויזה, אשרת השהייה שלו תבטל. משמעות הדבר הייתה כי עליו לעזוב את הארץ באופן מיידי. בבוקר אחד, דפקו שוטרים על דלת ביתו. הוא התעלם מן הנקישות החזקות והמתין לכך שיתייאשו, כפי שאכן קרה. לאחר מכן, הוא נסע בבהילות לרב שעמו עשה את כל תהליך לימודי היהדות שלו, וסיפר לו כי 'המשטרה רודפת אותי בכדי להחזיר אותי לברזיל'. הרב הודיע כי למרות ואולי דווקא בגלל הרדיפה הזו כנגדו מתוך כל כך הרבה זרים, ולאור התעקשותו, הוא יזרז את תהליך הגיור. אלא שגם אז ריקד השטן. יום ברית המילה נקבע בדיוק ביום האחרון לצילומי חלק נוסף בתוכנית המצולמת שבה השתתף. הוא ביקש לוותר על הצילומים, אבל צוות ההפקה זעם. "אתה תהרוס לנו את הכל", אמרו לו, "הצילומים מסתיימים באחת בצהריים, וברית המילה שלך היא בשתיים וחצי, אתה תספיק".

השעה אחת הגיעה ודבר לא התקדם כמצופה. בנימין, ראשו במקום אחר לגמרי, לחוץ כולו, מנסה להמתין רבע שעה, ועוד רבע שעה, אך המצלמות עדיין דולקות. לפתע הוא קם. "בעוד עשרים דקות אני עוזב", הודיע להם ונטש. "נו, והם הסתדרו טוב מאוד גם בלעדיו", הוא אומר, "ראיתי שהיצר הרע פשוט נאבק בכח וכל דבר קטן הופך להר".

ימים ספורים לאחר מכן, המשטרה כבר הצליח להניח עליו את האזיקים והוא הושם בבית מעצר בחולון לצד עשרות מוסלמים. "זה חוסר אחריות של המשטרה", הוא משחזר ומתחלחל, "היה נורא, כל העצורים האחרים צחקו עלי והיו

כשנכנסתי לבית
הכנסת, ישבתי הכי
קרוב לארון הקודש,
אבל הגבאי שדיבר
איתי והבין ממני שאני
גוי, החליט שאסור
לי להיות בפנים ואני
צריך לשבת בחוץ.
ברגע אחד הורחקתי
מקדמת בית הכנסת
אל מעבר לדלת. בחוץ.
זה משך תשומת
לב מיותרת, במשך
חודשיים עברתי הרבה
בושות. בשביל אדם
כמוני, לוחם עם הרבה
אגו כמו שהייתי

ב...יום ראשון. הוא היה מבוהל, היות ואי הגעתו יכולה הייתה
לאבד את כל זכויות כאזרח. בצעד אמיץ, החליט לא לוותר
ולהמשיך בסדרי הלימוד הקבועים כשהוא מוסיף חיוזק
ומקבל על עצמו את הרציפות גם ליום שני. ארבעה ימים
לאחר מכן, סיפר לפי תומו את המקרה לאחד מחבריו, והלה
מיהר לקשרו עם בן משפחתו, עורך דין חרדי, שללא תשלום
טיפל בפרשייה וסידר את הכל על הצד הטוב ביותר. "ראיתי",
אומר בנימין, "איך כשיהודי מחליט להתמסר לתורה, הקדוש
ברוך הוא דואג לו".

קפוארה של תורה

דבר אחד נותר עדיין בלתי פתור עבור בנימין. כיצד ינהג עם
תורת הלחימה, הקפוארה בה הוא מתמחה? האם עליו לנטוש
הכל בשל הגיור? או שמא דווקא יוכל לנצל זאת לקירוב
של נערים נושרים או כאלו הזקוקים להכוונה לדרך האמת.
בברזיל, השתמש בקפוארה על מנת להציל נוער מאלומות
והתדרדרות. הם היו הופכים לתלמידים מצטיינים והשתנו מן
הקצה אל הקצה. גם בארץ, כאשר ראה בנימין בעיות כה רבות
בחינוך הילדים, התמסר לתפקיד זה וראה הצלחה. כעת, הוא
ביקש לעזוב את הכל. לוותר על הצלילים, על הפילוסופיה
ועל הלחימה המרכיבים את תפקידו. פעם זה היה כל חי,
היום, היהדות ממלאת אותי" הוא אמר והודיע לתלמידיו על
סיום עיסוקו בתחום, אבל כמה מהם לא וויתרו. הם הלכו
בבכי לאחד מרבותיו וזה שלח אותו לגדולי ישראל להניח
בפניהם את ההכרעה. כאן, להפתעתו גדולי ישראל אליהם
פנה אסרו עליו להפסיק. "יש לך השפעה לא פשוטה על נערים
שבזכותך שבים לדרך האמת", נפסק לו, "אינך יכול לעזוב את
השליחות". מרן הגר"ח קנייבסקי, ביך אותו בברכת הצלחה
בהמשך הדרך במאמן לחימה המקרב על ידי כך יהודים לדרך
הישר, ובנימין שמע לדעת התורה ולא היסס לרגע. "היום
אני רואה ברוך השם איך אפשר לקחת משהו שיש בו גאווה
ואכזריות, ולהפוך אותו לכלי להשפיע מלכות שמיים בעולם",
הוא אומר. את הגאווה והכוחניות, מחליפה ענווה וכבוד
לזולת. את ה'תורת' של מאמני הלחימה הגדולים, מחליפים
רועי ישראל הנביאים והחכמים. "כשהם נושרים ומגיעים לתל
אביב", הוא מסביר, "הם פרקו כל עול, כשאנו עושים אימוני
לחימה, זו ההזדמנות שלהם לתפוס את עצמם, הם מקבלים
גם הערכה עצמית קבוצתית שהייתה חסרה להם. כעת, כל מה
שהם לא היו מוכנים לשמוע מרבנים, הם פתוחים להאזין להם
בדרך אחרת".

כעת, כל תפילותיו של בנימין נשואות היו להקמת
בית בישראל. בתחילה חשש מכך מאוד. "אם אני רוצה
להקים בית של תורה", אמר לרבותיו, "זה מחייב אחריות
ורצינות ואני רוצה להתקרב עוד יותר לפני כן". בעידודם,
החל לשמוע הצעות משדכנים שונים, כשתנאי אחד יש
לו: להקים בית רק עם יהודייה שחזרתה בתשובה הייתה

מסוגלים אפילו להרוג אותי. הייתי מתפלל, והם גיכחו 'אתה
באמת מאמין בזה?'. אם ביקשתי לישון אז הם הדליקו מוסיקה
בקול רם. פתאום, עם ההצקות הללו, כל הזכרונות השכוחים
מהפנימייה חזרו אלי באחת. זו הייתה הרגשה רעה".

אבל אתה כבר לא הילד החלש, אתה אלוף מדינה באיגרוף....
"זה לא פשוט מול ארבעים מוסלמים שטופי שנאה. אבל
החלטתי שאם נגזר עלי למות, לפחות אעשה את מה שאני
יכול מצידי. התפללתי ואז הזמנתי לדו קרב, רק בין שנינו,
את מי שהיה הכי חזק ושולט שם על כולם. לא רציתי ממש
להלחם, אמרתי לו שהוא יכול לנסות להכות בי כשאני רק
מתגונן ואם הוא יצליח, אני מפסיד. הוא כמוכן לא הצליח
מול התנועות הנכונות של ההתחמקות וההגנה. אני מהיר וזה
פשוט בשבילי. הצעתי לו משהו אחר. שאני אראה לו כמה
הוא לא מוגן, בלי לפגוע בו באמת. הוא היה ענק מימדים אבל
בתוך רגעים הוא הבין עד כמה הוא נראה עכשיו חלש ופגיע.
תוך כדי כל המהומה, הגיעו שוטרים, הפרידו וביקשו שנעצור
את זה מחשש שזה יפהוך להתפרעות המונית. לא רציתי
להפוך את העצורים לאויבים, אלא שיתנו לי שקט. ברוך ד'
זה עבר. הערבי הגדול לחץ את ידי וחיבק אותי. כולם באו אלי
בהערכה ללחון יד. מאותו רגע, כל היחס השתנה"

בנימין זכה לרבנים תלמידי חכמים מיוחדים שילוו אותו
במהלך הגיור, אחד מהם ראש כולל בבני ברק, שהקדישו
מזמנם והשקיעו בו הכל. הם ישבו ולמדו עמו, ולקחו אותו
לצידיקים וגדולי ישראל לקבל את ברכתם. בסופו של תהליך,
גוייר בנימין באחד מבתי הדין השוכנים בשכונת מאה שערים
בירושלים, אלא שלמרות התקוות, הצרות רק תכפו והלכו.
מדינת ישראל והרבנות הראשית סירבו להכיר בגיור שנעשה
בבית דין פרטי. הוא מצא עצמו כמעט בודד. הרבנות מחד
האומרת לו "מבחינתנו אינך יהודי", לצד מדינת ישראל
שאינה מאפשרת לו לקבל אזרחות, וחבריו החילוניים שאמרו
לו "אתה כבר לא חלק מאיתנו".

מעשי שטן ונסיונות רבים עמדו בדרכו של גר הצדק החדש,
וכמעט שהורידו לשווא את כל מאבקיו אלא שגם כאן יד השם
הובילה אותו להמשיך בצעדיו אל היהדות. בשיאה של תקופת
בחירות, מצא עצמו בנימין נפגש עם שר הפנים ר' אליהו ישי
שבחן את הסיפור וזעם. "כל כך הרבה גרים מתגיירים בצבא
ומוכרים על ידי המדינה, ורק מישו שרוצה בכזו רצינות
נדחה?". בתוך תקופה קצרה ממש, עוד בטרם סיום כהונתו
של ישי קיבל בנימין אזרחות ועבר תהליך גיור נוסף ברבנות
ובבית דינו של הגאון הגדול רבי ניסים קרליץ בבני ברק.
ברגע שהבין כי הפך ליהודי כשר, אדווארדו כבר לא קיים
עוד. פרופסור קאסיקי הפך לבנימין ובכי שהיה כלוא בתוכו
במשך שנים התפרץ באחת. כשהוא נזכר בתקופה המתישה
הזו, הוא מחייך. "אחרי כל הגיורים, אני כבר יהודי 'למהדרין'
מן המהדרין".

ר' בנימין גומל, נשאב לבית המדרש והחל ללמוד בהתמדה
כשהוא מקבל על עצמו כי בכל יום ראשון, הוא יפתח את
השבוע החדש בלימוד תורה ברציפות לאורך היום כולו.
כשזה החל, הוא קיבל צו מבית המשפט להתייצב לדיון

רוצים קיר טיפוס משלכם?

מצויין! זאת בדיוק ההתמחות שלנו כבר מעל 17 שנה, במגוון רחב של פתרונות מקיפים לבניית קירות טיפוס, מתחמי נינג'ה, פארקי חבלים ומתקני אקסטרים. אנו בונים מתקנים קטנים בבתים פרטיים, ועד למתקנים הגדולים ביותר בארץ. **חישבו על חלום, בכל מקום, אנחנו נגשים אותו עבורכם!**

בתי ספר	רשויות	עירויות	מוסדות	בתים
גני שעשועים	גני ילדים	פארקים	מתנסים	חצרות

פרויקטים לדוגמא:

360climbing
החברה הגדולה לתכנון, בנייה והקמת קירות טיפוס, מתחמי נינג'ה, פארקי חבלים ומתקני אקסטרים
www.360climbing.co.il | יהודה 054-360-3-360

חברתנו מייבאת את מיטב מותגי הציוד המקצועי לטיפוס, לבטיחות, לתעשייה וגלישה

גם בארץ, כאשר ראה
בנימין בעיות כה רבות
בחינוך הילדים, התמסר
לתפקיד זה וראה
הצלחה. כעת, הוא
ביקש לעזוב את הכל.
לוותר על הצלילים,
על הפילוסופיה ועל
הלחימה המרכיבים את
תפקידו. פעם זה היה
כל חיי, היום, היהדות
ממלאת אותי"

יהודי אדיש. יהודי שרק מבקש להבין דבר מה, להתעניין, ימצא עצמו מול אינסוף חומרים בכל נושא, וכשיחפץ לשאול ולבקש, הרי שצוות רבנים ישיב לו על שאלותיו סביב השעון. חלפו מספר חודשים וקרן שינתה את חייה. היא עזבה את עבודתה שאינה מתאימה לבת ישראל, והלכה ללמוד במדרשה למתחזקות. משם, הדרך לעבוד בהידברות הייתה קצרה ככשאיפותיה הם לבנות את ביתה כבית של תורה וקדושה.

כאשר קראו בני משפחה את הכתבה, עלה בליבם הרעיון. הם הציעו אותו בפני שדכן, אלא שהלה התקשר בטעות למישהו בעל שם דומה והתשובה שקיבל הייתה ש"לא מעוניינים לשמוע על גרי צדק". כאשר התבררה הטעות, חלפו מספר חודשים. קרן הסכימה להצעה, כשתנאי אחד נוסף לבקשתה כבהשגחה פרטית: שהחתן יהיה מישוהו שהתקרבותו היא במסגרת תורנית ושיש לו רב שלהוראותיו הוא נשמע.

"להיות יהודי שלם!"

תחת חופה, עמדו תלמידי חכמים גדולים מלאי התרגשות. כיצד הבורא משגיח על ברואיו ומכוון דרכם. עוד בית נבנה בישראל על אדני התורה והיראה. "יהודי זה משהו מיוחד, משהו אחר", אומר בנימין בהתרגשות, "הרי על פי הלכה אם יש זבוב בכוס שלי, אני מוציא אותו ושותה, אבל אם אובמה נוגע ביין שלי, יש עכשיו בעיה של יין נסך. עד כדי כך מגיעה גדולתו של יהודי. לא זכיתי כמותכם שגדלתם אצל אמא יהודייה. לגדול עם ידיעה מה זה להתפלל מה זה לברך... תעריכו את זה!"

אם יש דבר שעדיין מרגש ומביא אותו לידי בכי, הרי זה כשהוא רואה יהודים שטרם זכו לשמור מצוות. "אומרים לי שאני פחות צריך להתרגש מאנשים", הוא כביכול מתנצל, "אני אני רואה יהודי בלי תורה ומצוות ואני לא מסוגל להתאפק מלבכות. הוא אולי לא יודע מה הוא עושה, אבל אני שהלכתי בדרך הארורה עד היהדות, עד התורה והאמונה, שורף לי לראות את הטעות שלו. החיים הם טיסה אחת ורק בלי שפיות אפשר לרדת בתחנה שוממה"

בהכוונה של דעת תורה ושל רבנים ולא באופן פרטי. "זו טעות שמתחזקים רבים נופלים בה", מסביר בנימין, "אי אפשר להתקרב בלי ללמוד, בלי שמשיהו יכין אותך, יראה לך את הדרך שמסורה מאב לכן, שיכוון כל צעד. זה קשה, צריך להוריד את הראש ולשנות חיים, אבל אי אפשר להצליח לבד".

באותם הימים, ביקשו ארגון 'הידברות' המצויים בקשר עם בנימין, לנצל את סיפורו לחיזוק וקירוב על ידי פרסומו ברבים. בנימין גומל נענה בחיוב. ובהידברות נערכו לראיון עמו וסיפור חייו במגזין הכרומה המופק על ידי הארגון מדי חודש ללמעלה מ-12,000 מנויים. הוצאתו לאור של המגזין, הייתה על מנת להכניס אלטרנטיבה רוחנית ראויה, תחת אינספור המגזינים המופצים במגזר הכללי בארץ. הוא מאופיין בצבעוניותו, מורכב מתמהיל רבגוני של כתבות ותחקירים, מאמרי יהדות והשקפה, ושלל מדורים לכל המשפחה. במהלך שנות הופעתו של מגזין 'הידברות' לציבור הכללי בארץ, הוא זכה למקום של כבוד בבתים רבים בישראל שראו בו את האפשרות להכניס חומר קריאה יהודי וייחודי, המעניק חוויה אחרת בשל התכנים העשירים המצויים בו, והצורה בה הם מוגשים לקהל הישראלי. המגזין מייצג ומביא את דבר היהדות לקהלים רחבים, שפעמים וזהו הדרך היחידה בה הם נחשפים לתקשורת כתובה יהודית, ופעמים רבות אינו עוצר בכתי המנויים ועובר מדי ליד.

סיפורו של בנימין עשה הד עצום. "הטלפון שלי לא הפסיק לצלצל", הוא צוחק, "אנשים רצו להחמיא, לבקש ללמוד אצלי, להציע שידוכים". מבין אלו שנחשפו לכתבה המרתקת, הייתה גם משפחה שקרובתם שבה בתשובה בזכות 'הידברות' והפכה לאחת מן הפעילות בארגון. סיפור החזרה בתשובה החל, כאשר אחד מבני המשפחה שנתקל בהרצאות הידברות, החליט לאחר פרק זמן בו פגש את תכני הידברות, כי הוא משנה את חייו. אחותו קרן, ששבה לארץ לאחר תקופת מגורים באוסטרליה ושימשה בתפקידים שונים במגן דוד אדום, ראתה את השלווה והרוגע שנהפכו לחלק מחייו של אחיה והתמלאה התפעלות. "יש להידברות כל כך הרבה שיעורים, רבנים שעונים על הכל", הציע האח, "יש למשל את הרב פנגר שדבריו מרתקים, כדאי רק קצת לראות אותו". אלא שהיתקלות עם ים האמצעים של 'הידברות' המאפשרים לכל אחד בכל מקום וסגנון להתחבר ליהדות, אינה יכולה להותיר

כשהוא מביט על נתוני הקירוב של 'הידברות', שבו הוא ורעייתו נותנים את כוחם למען הגדלת כוחו של הבורא, בדרכים מגוונות ובתפוצה המגיעה עד לקצות תבל, רק אז הוא מתנחם מעט. "הידברות מזעזעים את השמים ואת הארץ", פולט בחיך. "תראו איך מנצלים את הכלים המיוחדים שקיימים בעולם בכדי לקרב אלפי יהודים בכזו פשטות אל התורה, סוף סוף יש משהו כזה גדול שיכול להסביר לבני העם הנבחר מי הם ומה הם מפסידים".

כשאנחנו מתעניינים מה הם השאיפות שלו לעתיד, שוב הוא מתמלא בעוצמה המאפיינת אותו ומלווה בעדינות. "השאיפות שלי זה לתת את עצמי לעבודת ה', לקיים את כל התורה והמצוות, לקיים הכל בשמחה, לא לוותר על שום הלכה", הוא מצהיר. "אני מאמין שאחרי ה'מאה ועשרים' אנחנו נתבייש שהצבנו תנאים לאלוקים: זה בשבילי וזה לא, זה מתאים לי וזה לא... לכן - אני רוצה להיות יהודי שלם !

● ● ●

שעות לאחר מכן, אי שם במרכז הארץ: הוא סיימם עתה סדר א' בכולל, ראשו עסוק עדיין בהוויות אביו ורבא. הוא פוסע לאטו. לפתע, מתגלגל בגובה לא נמוך באוויר, נוחת על הארץ, מזנק שנית ומרקד. לאחר מכן, כשהוא חבוש בכובע וחליפה וחגורת הלחימה השחורה נדמית כמעין 'גארטל', נוטל בנימין את ה'בירמבאו' כלי מיתר הבנוי בצורה עתיקה ומשמש כצלילי רקע ללחימה. מעגל התלמידים סובב אותו בהערצה, הוא מרעיף עליהם דברי חיזוק, או אז ידיו פורטות על המיתר, מנגינה נישאת באוויר, והם פותחים בשיר. לא, אין אלו עוד הברות בלתי ברורות של קריאות מלחמת גויים. "הושיע את עמך, וברך את נחלתך", הם שרים בדביקות בעוד הנערים מתאמנים בלחימתם, "ירעם ונשאם עד העולם..." ■

- ✓ עשרות אלפים מצאו פרנסה
- ✓ עשרות אלפי דירות נמכרו ו/הושכרו
- ✓ עשרות אלפי משפחות יצאו לחופשה
- ✓ עשרות אלפי מכוניות החליפו ידיים

[illegible]

בשביל הצלחה מובטחת
התקשרו עכשיו 03-6162228

מרן הגר"ג אדלשטיין

מרן הגר"ח קניבסקי

כ"ק מרן האדמו"ר
מבעלזא

הגר"י שיינר

מרן הגר"ש כהן

הגר"ט זיים

כ"ק האדמו"ר מביאלא

הגר"ב"ד
פוברסקי

כ"ק האדמו"ר מפינסק קרלין

הגר"מ צדקה

לבקר בהיכלם

השבוע שחלף בחצרות גדולי ישראל

כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק

הגרמ"ד סולובייצ'יק
ראש ישיבת בריסק

כ"ק האדמו"ר מרחמסטריווקא

כ"ק האדמו"ר
מדושינסקיא

כ"ק האדמו"ר
מאלכסנדר ארה"ב

כ"ק האדמו"ר מלעלוב
ניקלשבורג

כ"ק
האדמו"ר
מסקולען

כ"ק האדמו"ר מסאדיגורה

כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן

הגרמ"צ ברגמן

הגר"ש בן שמעון

כ"ק האדמו"ר
ממונקאטש

כ"ק האדמו"ר
מנדבורנה

חנוכה בסיביליה

אחד האנוסים המכובדים ביותר של סיביליה, היה ברוך מנדוזה, סוחר עשיר שניהל עסקים בהקף רחב וספינותיו הובילו סחורות לארצות רחוקות. טורקומדה שם עין זה מזמן על "נוצרי" חדש זה ושיפשו את ידיו בהנאה, כאשר חשב על הרכוש הגדול שיפול בחלקה של הכנסייה כאשר יצליח לתפוש אנוס זה באיזו "עברה" שהיא. האינקביזיציה לא נזקקה להוכחות מרובות. די היה בעדותה על משרתת, כי בבית אדוניה מחליפים כל יום ששי כלי מיטה לכבוד שבת. אולם לצערו הרב של האינקביזטור הגדול, לא הצליחו סוכניו החשאים, אותם הוא שתל בביתו של ברוך מנדוזה, לגלות שום "חטא". ברוך ואשתו ברוריה היו זהירים מאד ולא עוררו כל חשד שהם שומרים עדיין על זיקה כלשהי ליהדות. אולם טורקומדה לא נואש. הוא קיווה שיבוא יום וברוך מנדוזה יפול ברשתו. בביתו של ברוך מנדוזה גדלה ילדה יתומה, רחל שמה. היא היתה בתם של קרובי משפחה, אנוסים אף הם, כאשר רחל היתה תינוקת, פרצו סוכני האינקביזיציה לבית הוריה בלילה הראשון של פסח, שעה שהם ישבו ליד שולחן "הסדר" במרתף של ביתם. הוריה של רחל נספו במרתפי העינויים של האינקביזיציה, אחיה הגדול אפרים נמסר למנזר, וניתן לו שם ספרדי – פרננדו. במנזר הוא נתחנך לנצרות ומחנכיו עשו הכל כדי להשכיח מלבו את מוצאו היהודי וכדי לחנכו כנזיר לכל דבר. במרוצת השנים גדל ונהיה כומר ואף הצטרף לשורות האינקביזיציה וטורקומדה תלה בו תקוות גדולות.

בהיותו צעיר לימים, שאל פרננדו לא אחת את מחנכיו הכמרים על אודות מוצאו והוריו. הם נהגו לספר לו, שהוא אסופי ושמצאו אותו בהיותו תינוק בפתחה של כנסייה. אולם פרננדו פקפק בכך ולבו אמר לו, כי מוצאו מהיהודים. אולם לא היתה לו כל הוכחה כדי לאמת השערה זו. עתה שנכנס לשרות האינקביזיציה נפתחו בפניו כל הדלתות והיתה לו גישה חופשית אל התיקים הסודיים של האינקביזיציה. הוא ניצל את ההזדמנות והחל מחפש ומחטט בספרים, כדי למצוא עקבות מוצאו.

פעם בערב אחד, כאשר פרננדו עלעל בין הדפים המצהיבים של ספרי הארכיון האינקביזטורי, הוא גילה דו"ח שסיפר את קורותיה של משפחת האנוסים לאון ואסתלה מנדוזה. ולמרות שהשם מנדוזה היה שם די נפוץ בספרד ולא היתה לו כל משמעות מיוחדת לגבי הכומר הצעיר, מצא בכל זאת ענין רב במסמך והחל קורא בו בעיון. הדו"ח סיפר בפרטי פרטים על החדש שנפל על משפחת מנדוזה; כיצד התנפלו על ביתם סוכני האינקביזיציה, כיצד חקרו ודרשו אותם תוך הפעלת מכשירי ענוי משוכללים ביותר.

החוקרים עשו הכל, כדי לאלץ את האנוסים "להודות בפשע" וכן למסור שמות נוספים של אנשים ששומרים בסתר על חוקי היהדות, כמוהם. הדו"ח גם ציין, כי הנחקרים גילוי עקשנות רבה ולמרות הענויים הקשים, לא היו מוכנים למסור אף שם אחד, עד שמתו מהעינויים וגופותיהם נשרפו על מוקד פומבי. לבסוף ציין הדו"ח, כי קרוב משפחה של מנדוזה התיצב ובקש שימסרו לידיו את היתומים, ילד וילדה בני שלש, תאומים, אולם האינקביזיציה הסכימה למסור רק את הילדה, בעוד שהילד נמסר למנזר...

פרננדו קרא את המסמך, כשהוא מוכה בתדהמה. הפרטים המדויקים שהוקדשו לתאור העינויים, החליאו אותו וגרמו לו בחילה. עד כה לא תיאר לעצמו לאיזו אכזריות ושפלות יכולה ה"אהבה הנוצרית" להגיע. האפשרות שהללו שעונו למות ע"י האינקביזיציה, יכלו להיות ההורים שלו, שברה אותו לגמרי.

הסיפור, שאנו עומדים לספר לכם כאן, מוביל אותנו אל הימים הטרגיים, בהם גורלה של יהדות ספרד, זמן קצר לפני הגרוש, היה נתון על כפות המאזנים. בימים אלה שלטה בספרד האינקביזיציה הנוצרית העקובה מדם, שפעלה בהנהגתו של שונא ישראל טורקומדה. תפקידה של האינקביזיציה היה, כידוע, לחקור ולדרוש אחרי אנשים שנאמנותם הנוצרית היתה מוטלת בספק.

לרשות האינקביזיציה עמד כח בלי מוגבל, סוכניה ומרגליה היו פזורים בכל הארץ, כמו גם בארצות נוצריות שכנות. במיוחד התמסרה האינקביזיציה בלעקוב אחרי אנוסים יהודיים, שהעמידו פני נוצרים, אולם בסתר לבם שמרו את יסודות היהדות. הללו לא יכלו לעמוד בלחץ הפוגרומים והשחיטות, שהיו מנת חלקם של היהודים מצד האוכלוסיה הנוצרית, והרגישו עצמם נאלצים לקבל את האמונה הנוצרית, לפחות למראית העין. על פי רוב היו אלה יהודים מהעמדות העליונים העשירים ובעלי ההשכלה, שתפשו משרות חשובות בממשלה ובחברה הכללית. היו אלה סוחרים, חרשתנים, בנקאים וכו'. רבים מהם שמרו, כאמור, את מצוות היהדות בסתר וזו היתה עילה לאינקביזיציה "לטפל" בהם, להחרים את רכושם ולענות אותם עינויי גוף קשים.

פרננדז קם
והזדקף מלוא
קומתו. לפתע הוא
ראה לנגד עיניו
חנוכיה ובה נרות
דולקים. נרות
קטנים, מפיצי
אורה גדולה, נרות
שכמותם לא ראה
זה זמן רב. כן,
עכשיו הוא נזכר,
כי נרות כאלה
הוא ראה פעם,
כאשר היה עדיין
ילד קטן... מבטו
נפל על פניהם
החיוורות כסיד
של ברוך מנדוזה,
אשתו ורחל

אך היא היתה נעולה. פרננדז, שלפני צאתו למבצע זה הצטייד "בכלים מכלים שונים" ממחסן מכשירי הפריצה והענניים של האנקביזיציה, שלף עתה מכיסו "מפתח גנבים" ופתח את הדלת הנעולה. משנכנס, מצא את עצמו בחדר שינה מפואר, אשר המטות בו היו מסודרות לקראת שינה. הדלת של החדר היתה נעולה מבפנים ומכך הסיק פרננדז, כי מוכרחה להיות דלת נוספת, סודית, המובילה למקום סתר. עובדה זו כשלעצמה לא הפתיעה את פרננדז, שידע אל נכון, כי ברבים מבתי האנוסים קיימים מקומות מחבוא סודיים כאלה.

הוא החל לחפש את הפתח, מישש את הקירות, אך העלה חרס. אחר כך נפל מבטו על ארון בגדים גבוה ועלה בדעתו, כי הדלת הסודית צריכה להיות מאחוריו. הוא ניסה לדחוף את הארון ממקומו, אך הלה לא זז. אחר כך, כאילו בהסח הדעת, ניסה לדחוף בכיוון השני והפעם האיר לו המזל פנים: הארון החל זז אט אט, כאילו עובד הוא על ציר משומן היטב ולנגד עיניו של פרננדז נתגלתה דלת ומאחוריה מדרגות לוליניות, שהובילו אי שם למטה. הוא החל פוסע במדרגות והדלת נסגרה מאחוריו באופן אוטומטי. כאשר נסגרה הדלת, נשתרר חושך במקום ופרננדז שעמד על המדרגה האחרונה, נפל מלוא קומתו לפני דלת נוספת שהיתה בתחתית המדרגות. דלת זו נפתחה עתה בבהלה ופרננדז מצא עצמו שוכב על רצפתו של חדר מרתף מואר באור נגוהות ושלוש פנים מבוהלות מביטות בו באימה...

פרננדז קם והזדקף מלוא קומתו. לפתע הוא ראה לנגד עיניו חנוכיה ובה נרות דולקים. נרות קטנים, מפיצי אורה גדולה, נרות שכמותם לא ראה זה זמן רב. כן, עכשיו הוא נזכר, כי נרות כאלה הוא ראה פעם, כאשר היה עדיין ילד קטן... מבטו נפל על פניהם החיוורות כסיד של ברוך מנדוזה, אשתו ורחל.

"אחותי היקרה! דוד...דודה...אינכם מכירים אותי?" קרא פרננדז נרגשות. שלוש הדמויות הקפואות נעו לפתע לחיים. "הלא זה פרננדז – אפרים! זהו בן אחי היקר... זהו אחי האבוד!"

את מקומו של פחד המות תפשה עכשו שמחה גדולה. אולם בראותם את גלימת הנזיר של פרננדז, החלו קרוביו מעיפים בו מבטים של חשש וחשד. "אין עכשיו זמן לספר לכם את כל הסיפור שלי" – אמר פרננדז לקרוביו – "אנחנו חייבים להמלט על נפשנו במהירות האפשרית".

עתה נטל לידי ברוך מנדוזה את ניהול מבצע ההצלה. בחוץ, על הנהר, תמיד היתה לו מוכנה ספינה קטנה ומהירה למקרה של צורך דחוף ואילו אחת מאוניותיו הגדולות עמדה תמיד מוכנה בנמל לכל מקרה של צורך. כל ספינותיו הושטו בידי אנוסים נאמנים.

בלילה נטול ירח, הפליגה משפחת האנוסים בספינה הקטנה ואחר כך בגדולה. לפנות בוקר שטה הספינה שלהם בלב ים, כשבלבם תקווה שתוך ימים ספורים הם יגיעו לחוף מבטחים.

כל אותו לילה ישב פרננדז במשרדי הארכיון של האינקביזיציה ועיין וחזר ועיין במסמכים כמכושף. כאשר יצא מהבנין כבר האיר השחר והוא הסתובב ברחובות ללא מטרה, עד שנזכר, כי עליו להיות במשרד הראשי של האינקביזיציה בשעה עשר לפני הצהריים.

טורקומדה קיבל את פניו בחיוך ידידותי, אולם מעיניו החדות לא נעלמה חזותו הסוערה של הכומר הצעיר: "אתה חולה פרננדז? אתה נראה כאילו בלעת צפרדע, או שמא ראת שד בדרכך לכאן". פרננדז בקש להשיב לאינקביזיטור הראשי, כי אמנם נכון הוא רואה לנגד עיניו שדים בדמות בני אדם. אולם התאפק, ואמר כי עבר עליו לילה של נדודי שנה והוא אינו מרגיש בטוב.

"רק חוטאים אינם מסוגלים לישון" – העיר טורקומדה – "אולם אתה פרננדז הנך ירא שמים ואינך חוטא!"
"מי האיש שיכול לומר על עצמו, שהוא נקי מעוון!" – השיב פרננדז בנימה של עצב.

"אל תיפול ברוחך פרננדז. יש לי בשבילך תפקיד מצויין ואם תבצע אותו ביעילות, לא יחסר לך, לא עושר ולא כבוד. שב איפוא, ושמע", טורקומדה מסר לכומר הצעיר את הפרטים הבאים: "זה זמן רב, שאנו חושדים באחת המשפחות העשירות ביותר של האנוסים בעיר. הבית שלהם הוא היפה ביותר בין הארמונות אשר על שפת הנהר. אני סומך עליך, שאתה כבר תמצא דרך כיצד לחדור לבית זה ולהוכיח את אשר צריך להוכיח. חלק העשירי מכל הרכוש יהיה שלך ואני אמנה אותך לתפקיד בכיר ביותר באינקביזיציה, אם רק תצליח במשימה..." ותוך כדי שהוא אומר זאת, קם טורקומדה ממקומו והחל פוסע בחדר, כשהוא מסביר לפרננדז בדברים רוויי שנאה, איזו הצלחה תהיה זאת לאנקביזיציה אם תצליח לשים יד על בנדיקט מנדוזה. פרננדז שמע כמוכה הלם את השם מנדוזה יוצא מפי האינקביזיטור הראשי, אך הוא שוב הצליח להשתלט על עצבו והעמיד פנים, כאילו שהוא שומע בדריכות את הנחיותיו של הרוצח.

"לך תישן פרננדז ולמחרת גש לעבודה במרץ!" – אמר טורקומדה, כאשר ליוו אותו עד הדלת.
במשך יום שלם התרוצצו במוחו של פרננדז מחשבות שונות, כיצד לפתור את הבעיה הסבוכה. לבסוף עיכד תכנית.

היה זה באמצע הלילה, כאשר פרננדז נגש לבית מנדוזה. הדלתות היו נעולות וחומה גבוהה הקיפה את הגינה. הבית היה נתון בחשכה מוחלטת, רק למעלה, מבעד לתריסים המוגפים של חדרי השינה, הסתנן החוצה אור קלוש. לאט ובזהירות טפס פרננדז על החומה וקפץ לתוך הגינה. ליד קיר הבית מצא עץ גבוה, שאחד הענפים שלו צמח מעל למרפסת של הבית. הוא טיפס על העץ, קפץ על המרפסת ועמד רגע, כדי לנוח ולהשקיט את נשימתו הטרופה. לאחר מכן הוא ניסה לפתוח את הדלת המוליכה לחדר השינה,

חשיבותו של מזון בריא בתפריט הילדים

תזונה נכונה בגיל הילדות היא אחד היסודות לגדילה ולהתפתחות אופטימליות • על כן חשוב להציע לילדים תזונה מגוונת המכילה את כל קבוצות המזון, הוויטמינים והמינרלים הנחוצים לגוף, ולהקנות להם דפוס אכילה בריאים שילוו אותם לכל החיים

על פרוסת לחם גבינה לבנה או טחינה ולקטט בירקות הצבעוניים.

שתפו את הילדים בקניית האוכל והכנתו - ילדים אוכלים ברצון מאכלים שהם השתתפו בקנייתם ובהכנתם. במהלך הקניות בחנות תנו להם לבחור את הכללים ניתן לקבוע מראש בבית. ילד שטעם ובחר סוג מסוים של גבינה קשה במעדנייה יאכל זאת בשמחה אחר כך בבית. ילד שגרר גבינה ללזניה יטעם ממנה אחר כך ביתר קלות.

רעיונות לשילוב מוצרי חלב בתפריט המשפחתי:

- במקום משקה תוסס או מיץ הניחו על השולחן כוס חלב

- אחר הצהריים מגיע, הילד מחפש משהו מתוק? ארוחה חלבית וקלה, כמו יוגורט בתוספת פרי, יכולה להיות פתרון רבי-תרונות, לעומת חטיפים וממתקים
- חביתיות קטנות עם גבינה ומעט סוכר שילדים תמיד אוהבים (ביצה אחת, שתי כפות גבינה לבנה, כף קמח ומעט סוכר)

- דייסה בתוספת מעט קינמון
- כריכים עם גבינות בטעמים שונים, בתוספת ירקות
- טוסט (עם גבינה צהובה 9%) עם ירק שלם לצדו סלט ירקות עם ריבועי גבינה מלוחה
- חופן בייגלה לטבילה בקופסת גבינה לבנה וירק פשטיתות על בסיס גבינות
- טפטופי יוגורט במקרי החורף (מרק דלעת, בטטה, אפונה)
- פרג'ן טוסט (לחם מטוגן בביצה וחלב)

יוגורט לבן כמה חתיכות פרי.

לא להכריח, אך להמשיך ולהציע - סבלנות ואורך רוח הם מילות מפתח כאן. עלינו לזכור שלעתים נדרשות כעשר חשיפות למזון חדש עד שהילד יסכים לטעום אותו. זה מונח על השולחן שוב ושוב ובסוף זה פועל. עדיף לא לכפות על ילדים לאכול מוצרי חלב, אך חשוב להציע אותם בכל ארוחה, גם אם בארוחה הקודמת סירבו. בניסיון נחמד שערבנו בגני ילדים, שבה מוגשת ארוחת הבוקר בסגנון בופה, הנחנו בכל בוקר, במשך חודש ימים, מגש עם ירקות בחמישה צבעים, בלי לומר מילה. שמחנו לגלות בסוף החודש כי 90% מהילדים אכלו או לפחות טעמו ירקות מארבע צבעים לפחות.

חלון הזדמנויות - מכירים את הרגע הזה שבו הילדים כבר יושבים רעבים, השולחן ערוך והאוכל עדיין לא הגיע לשולחן? זה רגע יקר להניח במרכז השולחן את האוכל שאנחנו רוצים שינסו. ברגעים אלה אחוז ההצלחה נוסק, נסו את זה בבית.

היו יצירתיים - הרבה יותר נעים לאכול אוכל שנראה טוב. סדרו את הצלחת בצורה יפה ומושכת. אנחנו אוכלים גם עם העניים. למשל, ענן גבינה לבנה, לצד ציפורי גמבה ומתחתיו רגבי אדמה מאורז מלא שבהם גדלים עצי ברוקולי; ריבועי גבינה קשה שמוצגים ככלוקים לבניין ועוד.

לארוחת ערב כייפית הניחו על השולחן ירקות חתוכים בשלל צבעים וצורות כמו חצאי עגבניות שרי, כרוב סגול, גמבה חתוכה לרצועות, גזר חתוך בקולפן ועוד והציעו לכל אחד למרוח

אין נעזור לילדינו לאכול בריא יותר? הכללים להלן מתייחסים אמנם למוצרי החלב, אך מתאימים ונכונים לכלל המזונות. **שרית עטיה - דיאטנית קלינית יועצת למועצת החלב** אספה את הכללים לאורך השנים כאימא וכדיאטנית ילדים. "המשימה לא פשוטה אך בהחלט אפשרית", היא אומרת ומפרטת:

"האחריות עלינו" - קשה לקבל ולקחת אחריות, אך זה הכלל החשוב ביותר ליישום. לא נוכל לגדל ילדים עם הרגלי אכילה נכונים אם לא נסגל אותם בעצמנו. ילדים שגדלים בבית שבו אוכלים במהלך קריאת עיתון, אין סיכוי שיאכלו ליד שולחן האוכל. זה נכון גם לגבי שתייה מתוקה, נשנושים, ממתקים בלי סוף, וכל הרגל. אנחנו מהווים מודל לחיקוי עבור הילדים שמפתחים הרגלי אכילה דומים לשלנו ובהתאם לנהוג בבית. לעולם אזור את הפרצוף שעשתה אימא שבאה אליי למרפאה וסיפרה כי בתה בת התשע מסרבת לאכול כל ירק שמוצק לה. כששאלתי את האם אם היא עצמה אוכלת ירקות עוותה האם את פרצופה ואמרה: זה לא טעים".

כמה שיותר מוקדם - קל יותר לאמץ הרגלי אכילה טובים בשלב מוקדם מאשר לשנות הרגלים מיותרים מאוחר יותר - בתקופת הילדות, הנעורים ובכלל. ילד שהשתייה הראשונה שהוצעה לו היא מיץ או תה, או שמוצר החלב הראשון שהציעו לו היה ממותק, יתקשה להתרגל לשתיית מים או אכילת מוצרי חלב לבנים. אז אף פעם לא מוקדם, וכבר מגיל החשיפה הראשונה מומלץ להציע לילדים מוצרי חלב ללא תוספת סוכר. כדי לקבל טעם מתוק אפשר להכניס לתוך

סל תרופות

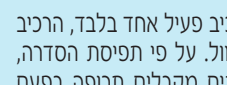
רפואה שלמה בכמות קטנה

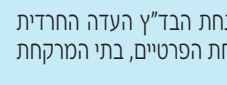
יש דרכים שונות להורדת חום, אולם מי שיבחר לתת טיפול תרופתי להורדת חום לפעוטות מתחת לגיל חצי שנה, בדרך כלל יעשה שימוש בתרופה המכילה את הרכיב פראצטמול, רכיב ותיק, מוכר וידוע, גם על ידי רופאי הילדים, אשר ניתן לתת מגיל לידה, עם ניסיון רפואי של למעלה מ-40 שנה.

ע"פ מחקר שנערך על ידי מכון הסקרים גיאוקרטוגרפיה לפני כשנתיים בקרב אימהות לילדים עד גיל שנה נמצא שבעת מתן תרופה מרבית התינוקות פולטים חלקית את התרופה, כלומר אינן מצליחות לתת את מנת התרופה במלואה וכך יעילות הטיפול עשויה להיפגע. בדיוק לשם כך השיקה חברת כצט את "טיפטיפות נובימול" תרופה להורדת חום ושיכוך כאבים המאפשרת לשימוש מגיל לידה.

כשם שכל תכשירי סדרת "טיפטיפות" מכילים רכיב פעיל אחד בלבד, הרכיב הפעיל היחיד בטיפטיפות נובימול הוא פראצטמול. על פי תפיסת הסדרה, מאחר ומדובר בתינוקות קטנטנים, אשר לעיתים מקבלים תרופה בפעם הראשונה בחייהם, חשוב לתת תרופות עם רכיב אחד על מנת שיהיה ניתן לבדוד רגישות לרכיב כלשהו.

טיפטיפות נובימול בטעם תות, ללא סוכר ובהשגחת הבד"ץ העדה החרדית ירושלים. לרכישה ללא מרשם רופא בבתי המרקחת הפרטיים, בתי המרקחת של קופות החולים ורשתות הפארם בישראל.

טיפול בפצעונים

מותג אקניל משיק מארז ייחודי במהדורה מוגבלת לטיפול בפצעונים, הכולל תרופות פנים טיפולי וג'ל ייבוש טיפולי, שמכילים את הנוסחה הייחודית AcNet ומטרתו לתת מענה כולל להופעת הפצעונים. המארז יימכר במחיר משתלם של 99.90 בסופר פארם ו-109.90 ברשתות פארם אחרות, במקום ב-69.50 לכל מוצר בנפרד.

מארז חורפי לכל המשפחה

להנות מריח הצמחייה אחרי הגשם, להתכרבל עם כוס שוקו חם... עונת החורף יכולה להיות קסומה במיוחד. יחד עם הקסם החורפי מגיעים גם התסמינים הטורדניים המסמלים את העונה, השיעולים, הצטננויות והתעטשויות. השהייה במקומות סגורים ולא מאווררים, מביאים להיחלשותה של המערכת החיסונית ולכן פעמים רבות אנחנו מוצאים עצמנו בתקופה זו מדלגים בין וירוס לזירוס. בכדי שתבלו כמה שפחות זמן לצד ערמות טישו, ברא צמחים משיקה את מארז Just In Case, מארז מוצרים מבוססים תמציות צמחים מרכזות, שפותחו במיוחד בכדי להקל על סימני ההיכר הטורדניים של החורף. המוצרים במארז מיוצרים תוך שימוש בחומרי גלם מוקפדים ואיכותיים ובטכנולוגיות ייצור מתקדמות בשיטת 'המיצוי השלם' לשמירה על מקסימום הרכיבים העיקריים בצמח. הכירו את הנבחרת שתעזור לכם לנצח את החורף:

- סירופ ברא מגן: סירופ חורף מתמציות צמחים. שילוב סינרגטי של דובדבן בר, טימין, אזוב מצוי, זרעי אניס וסמבוק שחור בטעם משובח. גם מגן וגם בעל איכויות מסככות ומרככות, להקלה על תחושת הגירוי והיובש האופיינית בעונה.

- בי יאן פיאן (BI YAN PIAN): כל מי שניסה ממליץ: תמצית צמחים המבוססת על מרשם סיני עתיק לאף סתום, עם 4 צמחים להם נודעת ברפואה הסינית איכות פותחת, מנקזת ומייבשת.
- איסטיס (ISATIS): תמצית צמחים בתרסיס המבוססת על מרשם סיני עתיק יומין שכולם מכירים. מתאים למצבים שהסינים מכנים 'קוץ בגרון', כשהעקצוץ מתחיל.

להתזה מקומית מיד ניתן להשיג ברשת חנויות 'ברא צמחים' ברחבי הארץ, בחנות האונליין ובבתי טבע נבחרים

מי מפחדת מהחושך?

ימים?

"עשיתי הכול לפי הכללים" אומרת רחלי, ומוסיפה בנחישות שהולמת את המראה המוקפד שלה "אני לא עצלנית, לא מפחדת מחושך ולא מעבודה קשה. לילות סחבתי קולקציה מהאוטו למכירה וחוזר חלילה, אבל אף פריט לא נמכר". הייאוש שלה מוסתר היטב בעטיפה של נחרצות, והיא ממשיכה לספר על תלאותיה: "בהתחלה תפרתי בעצמי, אני הרי יודעת טובה בכל מה שאני עושה" היא מעידה על עצמה בביטחון. "אחר כך העברתי את קו הייצור למרחקים. תמיד הקפדתי על הכללים, תראי איך הכל מדויק ומרשים", ואני מסתכלת חליפות עליה ועל הקולקציה, הכול באמת מרשים, מושלם ומזמין אבל ריבונות של עולם, מאיפה מתחילים?

מתברר שהמערכה לא הוכרעה בניצחון בשדה הקרב. המלחמה האמיתית מתרחשת מאז ועד היום בזירה אחרת. הסכסוך היהודי-יווני שהתחיל אז ונמשך עד היום ומפיל חללים רבים, הוויכוח האמיתי בין יהודים ומתייוונים, הוא האם התורה היא שכל נפלא בלבד או שכל מילה בה היא דבר ה' ממש!

סוד הניצחון חבוי במהותו של השמן הטהור, הרומז לאמונה טהורה המסתתרת בפנימיות הנשמה של כל יהודי. למרות ניסיונם לא הצליחו היוונים לטמא את האמונה החבויה עמוק בכל אחת ואחד.

הדרך לעשות זאת נמצאת בתורת החסידות, שבכוחה אפשר להתגבר על טומאת יוון. תורת החסידות עוסקת בגדולת ה', מאירה את האמונה בקב"ה ולא נותנת לשכוח אותו.

כיום יכולה כל אחת לטעום מפנימיות התורה, שליחות חב"ד נמצאות בכל מקום על פני הגלובוס – מאירות, מזמינות ומספרות את הסיפור האמיתי. הן התשובה לחשכת הגלות, לבלבול ולשקר. כל מי שחפצה יכולה לטעום מהמעייין הנפלא של פנימיות התורה ולהאיר את העולם באור של קדושה.

בגלל היותנו קרובים להתגלות המשיח, מתעצם החושך וכוח הטומאה מנסה לעכב את הגאולה. אך החושך לא מפחיד, כי ברור לנו בוודאות שהגיע הזמן "לטעום מפנימיות התורה". צריך רק לפקוח את העיניים ולראות.

באיזה תחום בחייך היית רוצה לפקוח את העיניים, לגרש את החושך ולראות את האור? עכשיו זה הזמן!

הכותבת: מירי שניאורסון-מנטורית ברוח יהודית, מייסדת נפלאות, מרצה מנחה ושליחה בתקשורת.

אנו רק שומעים את שם הפרשה, "מקץ", וכבר מצפים שיגיע הקץ. כמאמר הרבי: "שכלו כבר כל הקיצין". אנו מייחלים לכך שחנוכה לא יהיה רק נס של שמונה ימים של פח השמן, שהרי ימים אלה קשורים לשמונה העניינים שיתגלו בעתיד וייגלו כינור דוד בעל שמונה הנימים.

ומה הסיפור האמיתי של חנוכה? האם הסיפור הוא מסירות הנפש של המכבים? מלחמת המעטים ברבים והניצחון המופלא? או שמא פלא השמן הקטן שהספיק לשמונה

”

סוד הניצחון חבוי במהותו של השמן הטהור, הרומז לאמונה טהורה המסתתרת בפנימיות הנשמה של כל יהודי. למרות ניסיונם לא הצליחו היוונים לטמא את האמונה החבויה עמוק בכל אחת ואחד

בס"ד

מיי טורס גלאט פציגים

חופשת פסח הטובה ביותר באירופה

פסח על האי

באי מאלו לושני בקרואטיה

במלון BELLEVUE

מפגשים בהצלחה ביעד יוקרתי ונחשק בים התיכון

7.04 / 19.04 - 13 ימים 12 לילות באירוח פלא

כולל טיסות והעברות

גלאט כשר לעהדרין

ללא חשש קטניות ולא שריה

BELLEVUE HOTEL / LOSINJ

סוויטות וחדרים מפוארים

BELLEVUE פלון יוקרה 5 עם שירות ואירוח פעיל כולם

- חגיגה קולינרית ע"י יפים וקונדיטורים ברמה בינלאומית
- פגיון טיולים והטרקציות לכל הפישה
- נופעים, הרצאות, מועדוני ילדים 10:00-22:00
- ספא פנק 2600m2 כולל בריכה פנימית ענקית ונחונות
- ג'קוזי, חפאס אפיתי וחדרי תיפולים ועוד...

074 711 38 15

www.mytoursglatt.com shalom@mytours.org mytoursglatt

קו עיתונות

רשת השבועונים המקומית המובילה והגדולה בציבור החרדי

לרגל התרחבות

דרוש/ה

גרפיקאים/ות

חרוץ/ה ובעל/ת מעוף

שליטה בתוכנות InDesign, Illustrator, Photoshop

נסיון של שנתיים לפחות

עבודה בשעות גמישות - חובה

קו"ח לפקס:

03-5796645

למייל: shlomi@kav-itonut.co.il

1 סופגניות מסקרפונה מהירות

הסופגניות המטריפות האלו הן הגרסה המתוחכמת לסופגניות האשל הקלאסיות. המסקרפונה הופכת את הבצק לרך במיוחד עדן במיוחד. מתכון של דור משה שיעשה לכם את חנוכה
מאת: עורך השף הלבן / מקור מתכון, **צילום ועיצוב:** דור משה

רכיבים:

3 ביצים בגודל L
¼ כוס (50 גרם) סוכר לבן
1 מיכל (250 גרם) גבינת מסקרפונה
כפית תמצית וניל
גרידה מחצי לימון
כוס (140 גרם) קמח לבן
2 כפיות אבקת אפיה
שמן לטיגון
אבקת סוכר (להגשה)

אופן ההכנה:

- הכנת הבצק:** בקערה בינונית טורפים היטב את הביצים, הסוכר, המסקרפונה, הוניל וגרידת הלימון. מוסיפים לתערובת את הקמח ואבקת האפיה וטורפים היטב.
- טיגון הסופגניות:** מחממים בסיר בינוני את השמן לטיגון- השמן צריך להגיע בתוך הסיר לגובה של 6 ס"מ. השמן חם מספיק כאשר טובלים בו כף עץ ונוצרות סביבו בועות קטנות (אם רוצים לדייק משתמשים במדחום- טמפר' של 175°)
- בעזרת שתי כפיות, מניחים בעדינות בשמן הרוחץ כפיות מהבצק. לאחר שהסופגניות מזהיבות בחלקן התחתון, הופכים אותן בתוך השמן. מוציאים את הסופגניות ומניחים על נייר מגבת, לספיגת עודפי השמן. מומלץ לא לטגן יותר מ-4 סופגניות בכל פעם.
- בזקיקים מעל הסופגניות אבקת סוכר ומגישים.

2 לביבות טונה ותירס אפויות

טונה סטארקיסט מציגה מתכון קלאסי כמו שילדים אוהבים, בריא ונגיש יותר לילדים מהסוג שחייבים על השולחן בכל הדלקת נרות | (15 לביבות)

מצרכים:

- 2 קופסאות טונה בשמן- יש לסנן ולשמור את השמן
- בצל סגול קצוץ דק ומטוגן להשחמה קלה ב-2 כפות השמן שנותרו מהטונה

1 כוס גרגרי תירס
2 כפות קטשופ
2 ביצים
1/2 כוס פירורי לחם
מלח ופלפל

אופן ההכנה:

- לערבב את כל המצרכים עם ידיים לחות ליצור לביבות, לרפד תבנית בנייר אפיה ולסדר את הלביבות בתבנית.
- להכניס לתנור שחומם בחום בינוני, בסביבות 30 דקות, 15 דקות כל צד או עד הזהבה.

3 מיני צ'ורוס ברוטב שוקולד

סופגניות דרום אמריקאיות פריכות, ארוכות וזהובות ומגולגלות בסוכר וקינמון, שמגישים עם רוטב שוקולד עשיר ומבריק. חנוכה מפתיע וטעים.

מתכון, צילום וסטיילינג: נטלי לוין עבור שוקולד פרה / **זמן הכנה:** שעתיים / **רמת קושי:** בינוני / **כמות:** 30-35 מיני צ'ורוס

מצרכים לצ'ורוס:

250 מ"ל (1 כוס) חלב
קורט מלח
1/2 כפית תמצית וניל
50 גרם (1/4 כוס) סוכר
100 גרם חמאה
140 גרם (1 כוס) קמח
2-3 ביצים L

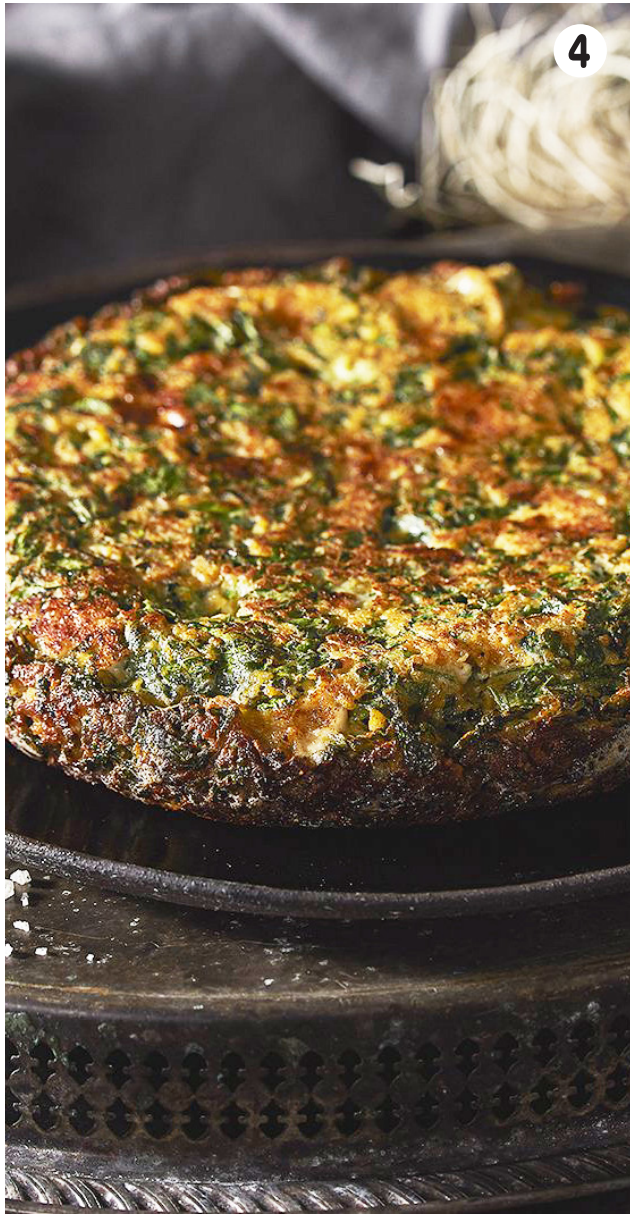
לציפוי:

50 גרם (1/4 כוס) סוכר
1 כף קינמון טחון

לרוטב שוקולד:

100 גרם שוקולד מריר
125 מ"ל (1/2 מכל) שמנת מתוקה
קורט מלח

אופן ההכנה:

1/2 כוס פירורי לחם/קוואקר
2 כוסות פטרוזיליה קצוצה
250 גרם גבינת פטה כבשים 5% שומן "פיראוס", מפוררת

אופן ההכנה:

בקערה עמוקה מערבבים יחד את כל המרכיבים מערבבים היטב לתערובת אחידה.
מחממים מחבת בקוטר 24-26, מוסיפים למחבת 3 כפות שמן ומחממים.
מוסיפים את תכולת הקערה למחבת מטגנים כ-4 דקות עד שהלביבה מתחילה להתגבש.
הופכים לצידה השני בעזרת צלחת שטוחה רחבה. מטגנים עוד 4 דקות, עד שהלביבה מוכנה.
מגישים לצד סלט.

5 סלט חם: עדשים שחורות וטונה

מצרכים:

1 קופסת טונה בשמן עם לימון
1 קופסת טונה בשמן קנולה
1 קופסת טונה בשמן עם ספלל חריף
חצי ק"ג עדשים שחורות
2 בצלים חתוכים בצורת קוביות גדולות
3 יח' זוקיני חתוכים בצורת קוביות גדולות
3 פלפלים צבעוניים חתוכים בצורת קוביות גדולות
חצי צרור פטרוזיליה קצוצה
15 יח' עגבניות שרי חצויות
3 יח' עגבניות חתוכות לפלחים גדולים
מיץ מלימון
שמן זית
מלח ופלפל שחור

אופן ההכנה:

• מבשלים בסיר עם מים חמים את העדשים השחורות עד רכיכתם
• במחבת משומנת מקפיצים את הבצל וכל הירקות יחדיו
• במחבת נפרדת משתמשים בשמן של שלושת הטונות לצריבת הטונות
• במגש הגשה רחב מעבירים את העדשים והירקות המוקפצים, מתבלים במלח ופלפל שחור, שמן זית ומיץ מלימון אחד ואז מסדרים את הטונה הצרובה מעל הסלט ומפזרים את הפטרוזיליה הקצוצה מעל ומגישים.
המתכון באדיבות: השף מריאנו שיינקמן

1. **צ'ורוס:** בסיר קטן על אש גבוהה שמים יחד חלב, מלח, תמצית וניל, סוכר וחמאה ומביאים לרתיחה חזקה. חשוב לוודא שכל החמאה נמסה.
2. ברגע שהתערובת רותחת, מסיירים מהאש ומוסיפים בבת אחת הקמח.
3. בעזרת כף עץ מערבבים את התערובת עד שנוצר בצק חלק ואחיד שנפרד מדפנות הסיר.
4. מעבירים את הבצק לקערת מיקסר עם וו גיטרה ומעבדים 2-3 דקות, עד שהוא מעט מתקרר.
5. מוסיפים ביצה אחת ומערבלים עד שהיא נטמעת בבצק. מוסיפים ביצה נוספת וממשיכים לעבד את הבצק עד שהוא מתאחד. לפני שמוסיפים את הביצה השלישית בודקים את הבצק מוכן על ידי לקיחה של כמות קטנה בין 2 אצבעות - אם נוצר מעין "חוט" בצק, זה סימן שהבצק מוכן ואין צורך להוסיף ביצה. אם לא, מוסיפים עוד 1/2 ביצה טרופה בהדרגה וממשיכים לערבב עד שאחיד ובודקים שוב.
6. כאשר הבצק מוכן מעבירים לשק זילוף עם צנתר משונן בקוטר 1.5 ס"מ.
7. בינתיים מחממים שמן עמוק בתוך סיר טיגון, עד שהוא מגיע לטמפרטורה של 170-180 מעלות. אם אין מדחום אפשר לבדוק שהשמן חם מספיק על ידי נעיצה של כף עץ בתוך השמן - אם נוצרות בועיות קטנטנות מסביב לכף העץ, השמן מוכן.
8. מזלפים רצועות בצק אל תוך השמן הרותח בעדינות ומטגנים היטב מכל הצדדים.
לאחר שהצ'ורוס זהובים משני הצדדים מוציאים אותם אל נייר סופג בעזרת כף מחוררת.
ציפוי: בקערה מערבבים יחד סוכר עם מעט קינמון, ומגלגלים את הצ'ורוס החמים בתערובת הסוכר.
רוטב שוקולד: שוברים את השוקולד לקוביות ושמים בקערה.
מוסיפים שמנת מתוקה ומלח וממסים יחד במיקרוגל או על בן מארי עד שהכל נמס והתערובת אחידה.
מסדרים את הצ'ורוס על גבי צלחת הגשה ומזלפים מעט רוטב מעל. מגישים חם עם קערית רוטב לטבילה.

טיפ:

מומלץ להגיש את הצ'ורוס מיד כשהם מוכנים, הצ'ורוס במיטבם ביום ההכנה.
את הרוטב ניתן להכין יום-יומיים מראש ולשמור בקופסה אטומה במקרר.
לפני ההגשה מחממים מעט במיקרוגל.

4 עג'ה - לביבה טריפוליטאית

אינס ינאי עם מתכון מסורתי ללביבת ירק גדולה בתוספת גבינת פטה שהיא ארוחה שלמה.
מאת: עורך השף הלבן / **מקור מתכון:** אינס ינאי / **צילום:** אפיק גבאי / **עיצוב:** בלוג תיק אוכל

רכיבים:

שמן קנולה לטיגון
3 ביצים
2 גבעולי בצל ירוק קצוץ
1 כפית כמון
1 כפית פלפל שחור
1/2 כפית מלח

אפשר לחשוב

קאקורו

מלאו בכל שורה או עמודה ספרות מ-1 עד 9, כך שיתקבל הסכום הרשום בראש העמודה או השורה. אין לרשום ספרה אחת פעמיים באותה שורה או עמודה.

						30	7
					13		
				12			
		38	11	20			
	17			6	8		13
14	13					7	
				14			
17			23	6			
	7			9			
	15						
20							
10							

			6	12	14		
	7	28				39	3
33							
8			4		7	7	
	6			10			
	4	9		6			14
9			17	3	4	15	
34							
		12					

סודוקו

	2			1			6	9
	1			8	9			2
	9		4	2				7
			9					4
		5				3		
9					1			
7				9	3		4	
6			2	5			1	
1	3			6			8	

		4	5		6	1	2	
				3	1		8	
		1		4			6	
						3		9
	9		8	5	7		1	
6		7						
	5			6		7		
	8		4	7				
	4	2	3		9	8		

				5		4		
		2		8				6
		1		3				7
	9				7		5	
	8						2	
	6				1		3	
4				9		8		
3				1		9		
		6		7				

		4	1				7	
		9			6	8		
				5			3	
		2					4	
		7	9			6		
	5			3		1		
	8			2				
		6	7			9		
	7				4	3		

סודוקו 16

		3			4		6		8		5	12
16	4			11	10		12		15	5		13
	9	1	15				5	2			10	11
	10			6			7	4		14		1
13			5				8	7	15		1	12
15		7	1		6	5	4	9	2	3		
11	2		3			8			14	12		5
10			12		2		16		1		9	7
12				13	16			3	7		11	6
3	15	11		10	12	1		4	5	8		13
	7		10		14			16	9		3	2
4	16	8		5			10	6		13		
		5		8	15	10	16		2	3		1
8		15	2	9		12	3		10	6	16	
6		14	16				15	8	4	9		10
9			11		4		14		1		7	8

	11		15		9	8	5		7			4	3		
	4				6		14	1					15	5	8
16	8		12		7	13						6	2		
	13			15		1		8	9	10			14		7
		1	4		12	3				7	13	9	6	14	15
8	9			16	4			10	6		15	5			13
7				9	15		6	16		3	11		1		
		15	10	14		5	7	2		1		9	3	4	
		14	16							1					15
		5				12	11								3
3		11						13	5	2	7	8		6	
10	7	15		8		4	3		16			11		1	14
				3				4	15	5			13	10	
		4	6	7		5	13		3	9	1	15			16
5	1	9	7	6	8	16		2	13		10			4	3
15	3				10			8	11	6					12

אל המקורות

היכן מופיעים הביטויים הבאים במקורות:

1. באמת ובתמים
2. בול עץ
3. בכובד ראש

አገራችን ለሰላምና ለብቃት ለሚገባው ሁሉም ጥረትና ጥረት ይደረጋል።

טריז

1. שמה הראשון של תל אביב
2. האם יש ישוב שנקרא בשם "עין כמונים"?
3. היכן נמצא פסל הארי השואג?
4. היכן נמצאת "רמת הנדיב"?
5. על שם מי כפר הנוער ימין אורד?
6. על שם מי קרית מלאכי?
7. נקראת גם "עיר האבות"
8. הנחל הזורם בתוך נהריה הוא...
9. שם ההר המתרומם מעל צפת ושוכן במרכזה
10. "אם המושבות"
11. ישוב על שם "אריגים תוצרת ארצנו"
12. שמה הקודם היה "מלבס"

- 13.** שמו העברי של "באב אל וואד"?
14. "יד חנה" נקראת על שם...
15. היכן נמצא "גן השלושה"?
16. הגשר הדרומי ביותר על הירדן

תשובות:

ԿՈՒՆԱԴՐԱԿԱՆ

91. ויטנוגטל גאנצליג געזעח 51. אזום טוט 41. איזט לחא 31. שוולט
טעט 21. אטא זילג 11. שוולט טעט 01. שוואגט 6. וועז 8. אסא
לאז 7. „זאג פוז“, אס זינדיגט אס אס 9. פויעזליג לוא
פלז, אס אס 5. דלמי, וועלכע 14. וואו-לא דאס 3. א 2. זיט ענטא 1.

תשובים

התשבצים באדיבות עוזי קייש

5		4		3	2	1
						6
	9	8				7
			11		10	
14				13		12
			17		16	15
			19			18

מאודן

1. מטיל, גוש, תחיקה של דבר-מה מוצק. "העושה כלים מן ה_____" (כלים יא ג)
2. חסר, נשכח, נזכר. "ואם לא יִשְׁכַּח אֶת הָאֵלֹהִים וְיִשְׁכַּח כָּל עֲשָׂיו" (ישעיהו סג ז)
3. שבר, טבח, כליון. "____ מצפון בא" (ירמיה מז ב)
4. סלע יבש וחורב, שאין עליו כל צמח וכל ירק. "____ סלע" (יחזקאל כו ד)
5. חנינו, אינ כסף. "בלא ____" (תהלים מד יג)
6. סיים את תקופת היניקה של התינוק. "אותו היום ש____ אברהם את יצחק בנו עשה סעודה גדולה" (בבא מציעא פד.)
7. סדר, נוהל. "כלום מעמידין מלך אין מי שידוע ____ מלכות" (שבת לא.)
8. בלשונו (יחיד) (לא בלשון סמיכות)
9. תקווה, ציפיה. "____ צדיקים שמחה" (משלי יח)
10. קיצור המילים; יש פוסקים.
11. מכשול, תקלה. "ולא תהיה זאת לך ל____" (שמואל א כה לא)
12. מחסה, מבצר, מגן. "לנו מחסה ו____" (תהלים מז ב)
13. מתחנות בני-ישראל בציאית מצרים. "ויסעו מקדש ויחנו ב____ ההר" (במדבר לג לד)

מאונך

1. החוליה התחתונה בעמוד-השידרה. "האליה תמימה לעמת ה _____ יסירנה" (ויקרא ג ט)
2. מרודד, מרוקע. "ועיש המלך שלמה מאתים צנה זהב _____" (מלכים א' טז)
3. שיטור, מידה. "ומדוד את _____" (יחזקאל מג' א) (בהיפוך אותיות)
5. מנת לחם עזומה ומצומצמת ביותר, מנת מים עזומה. "לחם _____ ומים _____" (מלכים א' כב כ) (בהיפוך אותיות)
8. בעל עור פנים ושער אדומים מאוד. "הכושי _____ והלבקן" (בכורות ז ו)
9. מורחק, שהוסר הצידה. "אפלו אין _____ מן הארץ אלא כנמלא מחט גוללו אצלו" (עירובין יג) (בכתיב חסר)
11. סערה, רוח עזה וסוערת מאוד. "ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני _____" (ישעיה יז א)
12. רעדה, רטט. "באימה וביראה וברתת וב _____" (ברכות כב.)
14. ששמה וריקנות, שיממון מוחלט. " _____ ובהו" (בראשית א ב)
16. סמל לדבר מזהיר ונוצץ כזהב. "בני ציון היקרים המסלאים ב _____" (איכה ד ב)

5	4			3	2	1
		7				6
						8
11		10				9
	14		13	12		
					15	
		17				16

מאוזן

1. קנס שמשלם החובל לנחבל פיצויים בעד פציעה. "החובל בבת קטנה של אחרים ____ למי" (בבא קמא פד).
4. חלילה, חסד מלהזכיר, אל נא תעלה כזאת על הדעת. " ____ ושולום" (שבת יג:).
6. ענוותנות, צניעות. " ____ נמוכה" (אבות ה יט).
7. טענה בפיו של מי שהוא חזק או בעל זכויות, ונראה לו כי דווקא משום כך מתכוונים לקפחו. "בשביל שאני ____ הפסדתי" (כתובות יג ג).
8. בטוח, מוצלח. "שאינו נערך אלא זכר ____" (ערבין א א).
9. החלב המכסה את המעים. "ויקטר משה את הראש ואת הנתיחים ואת ה ____" (ויקרא ח כ).
12. מפרשיות השבוע.
15. הלימוד שלמד אדם בימי ילדותו. "גירסא ד ____" (שבת כא:).
16. משה, הוציא (מתוך מים). "ה ____ דג מן הים" (שבת קז:). גוף שלישי, עבר).
17. לגלוג, צחוק של בדיון, היתול. "תהיה לצחק ול ____ מרבה להכיל" (יחזקאל כג לב).

מאונן

1. ארוסה, מיועדת לאיש. "האומר _____ ביהודה מקודשת שכן ביהודה קורין לארוסה _____" (קידושין ו).
2. גלמוד, פרוש מן החברה. "ואהיה כצפור _____ על גג" (תהלים קב ח)
3. לבסוף. "וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם _____ שיהיו _____" (קהלת א יא) (בכתיב מלא)
4. מחלת עור הגורמת לגריז ולגורד קשה. "כמה _____ באה עלינו" (בראשית רבה פרשה יט) (בלשון יחיד)
5. מדוכא ומדוכדך, עצוב וכוּבֵךְ. "_____ וזעף" (מלכים א' כד א)
6. שאין לו הכרעה. "ועדין הדבר _____ לו אני מצפה או איני מצפה" (סוטה ה ה)
7. שחרור, פדות, הצלה. "שכל האומר דבר בשם אומרו _____ מביא _____ לעולם" (אבות ו ו) (בהפיך אותיות)
8. קיצור המילים: קרבן יחיד (בהפיך אותיות)
9. כעשוי, כעת, בזמן זה, בשעה זו. "כנחי אז וכנחי _____" (יהושע יד יא) (בהפיך אותיות)
10. קיצור המילים: יבדל לחיים.

מבוא

זהו את האתר המופיע בתמונה!

בשבוע שעבר:
יממה בפינלנד

צילום: ויקיפדיה

A photograph showing various school supplies arranged on a white surface. There are several pens and pencils in different colors (blue, black, green), a pink eraser, a yellow ruler, and a small yellow sharpener. The items are scattered around a central white rectangular object.

עקרית אלהות
מכירה

בואו נצטרף את דירי הצער הקטן,
וכיון שקרית מעברת על שם אלוהים.

שְׂכֵחַ וְנָתַר בְּקִלְבֵּי אֲרָמָה הַשְּׂכֵחִי הַמִּיחִי עֲלֵיכֶם.

جہانگیر

אתר החדשות של הציבור החרדי

האתר היחיד שמסקר מכל הזירות

המקומיות בכל רחבי הארץ בכל זמן

"והוא עניין גדול של הצלת נפשות"

מגבית מיוחדת

עפ"י הוראת ובקשת מרן רשכבה"ג שליט"א
"אבקשה נא מאחינו בני ישראל,
להשתתף במגבית הצלה דחופה
ולתרום סך 360 ש"ח"

המכתב בחתי"ק של מרן רשכבה"ג שליט"א:

ד"ר חזון מלך פנה יצוי בירמיה מלשון אלהים מפינו ה"ש צדקתו שניק רבנו מלך שצדק
מפדיל מרדו ומצבנו במדינת ישראל מחולקת מדיניות ואין אים חייג יספר דאז אים צד צדק
אזקלדנו מן אגודת ישראל ומעדיה כצ"ל ד' חובב נמצוק סך גלה מאור ואל"ל גל
ונחל צען צדק גל הוצא נכסוג זכר המסייעים יתברכו וסע מי ומעט ולכלה
צדקה דגומה ונאמר וכלם אימלאו זמלאוהו צדקס חייג

מרן רשכבה"ג שליט"א כותב בחתי"ק:

בס"ד חשון תש"פ

הנה ידידי הרה"ג שליט"א שאני מכירו היטב עשרות שנים, שהוא ת"ח גדול מרביץ תורה ומזכה הרבים, שרוי בחובות אדירים וחיינו
אינם חיים וכבר באו מים עד נפש,

אבקשה נא מאחינו בני ישראל, להשתתף במגבית הצלה דחופה
ולתרום סך שלוש מאות ושישים ש"ח,
והוא עניין גדול של הצלת נפשות

וכל המסייעים יתברכו בבני חיי ומזוני ולהצלחה גדולה ברוחניות ובגשמיות וכט"ס
ויתמלאו משאלותיהם לטובה

חיים קניבסקי

בתרומתכם נא לציין: עבור קרן 6380 - בקשת מרן רשכבה"ג שליט"א

1800-39-47-47

